

SKATOTIES UZ JĒZU

...no Dieva Bībeles. Zinot, ka, ja mani vārdi cietīs neveiksmi, tad Viņējie nē. Tāpēc es vēlos izlasīt vienu Rakstu vietu no Jesajas grāmatas. Man šeit ir pierakstītas dažas Rakstu vietas un pāris komentāri, ko es gribētu pieminēt, cik ātri vien iespējams, un pēc tam atkal ķerties pie aizlūgšanas par slimajiem, šovakar.

2 Es gribu izmantot šo iespēju, kamēr mēs atšķiram Jesajas 45. nodaļu, es gribu izmantot šo iespēju, lai pateiktos visiem kalpotājiem, kuri ir sadarbojušies šajā sanāksmē.

3 Brālis Šors, mans ļoti dārgs draugs, viņš pārstāv Dieva Asamblejas šeit, pilsētā. Brālis Autlovs, vēl viens mans dārgs draugs no Jēzus Vārda draudzes. Brālis Fullers no neatkarīgajiem, vēl viens mans dārgs draugs.

Ne tikai šie trīs vīri, viņi pārstāv trīs galvenās grupas, bet arī citi kalpotāji, kuriem es esmu kalpojis iepriekš, citās kampaņās, viņi visi sadarbojās un sanāca kopā, un cilvēki ir atnākuši. Es noteikti paļaujos, mani brāļi, ka daudzi no jūsu ļaudīm, kuri bija slimi un kuriem bija vajadzība, šajā laikā saņēma palīdzību. Un es esmu pārliecināts, ka es centos darīt visu, kā vien zinu, un esmu pārliecināts, ka Svētais Gars apstiprinās to, kas ir teikts un darīts.

4 Tāpēc lai Tas Kungs jūs svētī tagad, kad mēs ieskatīsimies Bībelē. Jesajas 45. nodaļa, sākot ar 22. nod...tas ir, 22. pantu.

Skatieties uz Mani un esiet glābti, visi zemes gali: jo Es esmu Dievs, un cita nav neviena!

Es zvērēju pats pie Sevis, vārds izgāja no Manas muts taisnīgumā, un tas neatgriezīsies, proti, ka Manā priekšā locīsies visi ceļi un ikviena mēle atbildēs.

5 Es zinu, ka mēs neizlasījām pārāk daudz no Rakstiem, bet ar to pietiek, jo tas ir mūžīgs. Tas ir Dieva Vārds. Un, ja man tagad būtu jānosauk to par tēmu, uz kādām divdesmit vai trīsdesmit minūtēm, es gribētu teikt, es gribu to nosaukt: *Skatieties uz Jēzu*.

6 Tāds ir bijis aicinājums jau gadiem ilgi: “Skatieties uz Mani, zemes gali!” Es gribētu tā kā mazliet pagriezt un pateikt: “Skatieties uz Mani īpaši katras pasaules sistēmas galā”, jo Viņš vienmēr dara Sevi zināmu ļoti reāli jebkuras pasaules sistēmas beigās, kad tā tuvojas savām beigām. “Skatieties uz Mani visi pasaules gali,” es varētu teikt. Raksti saka: “Gali, zemes gali,” gali ir daudzskaitlis, “zemes gali”.

7 Daudzi saka: “Mēs esam to dzirdējuši daudzus gadus: 'Skatieties uz Mani! Skatieties uz Mani!’” Nu, tā ir taisnība. Bet lieta tāda, jautājums ir šāds: ko tu redzi, kad tu skaties? Tev tas ir prasīts jau ilgu laiku: “Skaties uz Mani!”

8 Jūs dzirdat cilvēkus sakām: “Paskaties.” Ja viņi piemin vārdu “skaties”, tas nozīmē “pievērst uzmanību, paskatīties uz augšu vai paskatīties un uzmanīties”.

9 Un šobrīd Dievs šeit saka: “Paskaties uz Mani. Es esmu Dievs, un neviena cita nav.”

10 Interesanti, vai šajā laikā, kādā mēs dzīvojam šobrīd, uz ko mēs varētu skatīties, kas būtu stabilāks par Dievu? Un Dievs ir Vārds, tāpēc skatieties šodien uz Dieva Vārdu, lai atrastu savu atbildi. Bībelei ir atbilde šai dienai; tai bija atbilde arī citām dienām. Tai ir atbilde visiem laikiem, jo tas ir Kristus, tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

11 Bībelei ir tā atbilde, jo Bībele ir Jēzus Kristus atklāsme, kas atklājas kopš pasaules radīšanas. Viņš ir bijis atklāts praviešu veidolā, Viņš ir bijis atklāts ķēniņu veidolā, Viņš ir bijis atklāts likuma devēju veidolā, jo tieši tas Viņš ir: Ķēniņš, Pravietis, Likuma Devējs un Dievs.

Un tā, Viņš teica: “Skatieties uz Mani.”

12 Un tu saki: “Es to esmu darījis.” Tas ir atkarīgs no tā, uz ko tu skatījies, tas nosaka, uz ko tu skaties, tas ir, kur un kāpēc tu Viņu meklē. Uz ko tu skaties? Ar kādu mērķi tu skaties uz Viņu? Tas ir atkarīgs tikai no tā, ko tu meklē, tieši to tu atradīsi.

13 Parasti cilvēki nāk uz sanāksmi, uz reliģisku sapulci, daži no viņiem meklē lielu cilvēku pūli, ar ko būt kopā. Daži... Ak, man nepatīk to teikt, bet tā ir taisnība! Daži iet uz draudzi tikai tāpēc, lai parādītu, kādas drēbes viņiem ir. Daži iet uz draudzi, jo viņi saka: “Šī ir vislielākā draudze pilsētā; vai arī tai ir vislabākā reputācija; šo draudzi apmeklē noteiktas kārtas cilvēki,” tad tas ir nepareizi. Saprotat? Jūs neskatāties uz to pareizo lietu, kuras dēļ tā draudze ir izveidota.

Dievs teica: “Skatieties uz Mani.”

14 Daudzi cilvēki dodas uz dievkalpojumiem tikai tāpēc, lai tiktu pamanīti. Un dažreiz cilvēki dodas uz dievkalpojumiem.... Ir ļoti žēl to teikt, un mēs varētu ilgi pie tā uzkavēties. Bet viņi dodas uz draudzi, pirms iešanas jau visu izdomājuši. Ja tiek pateiktas noteiktas lietas vai vienkārši kaut kas, kas ir pretrunā viņu idejām, viņi uzreiz pieceļas un aiziet. Viņi vienkārši to nepacietīs, jo viņiem jau ir savs priekšstats par to, kādam tam ir jābūt.

15 Tieši šī iemesla dēļ Jēzus netika saprasts, kad Viņš atnāca uz zemes. Ja vien viņi būtu ieskatījušies Dieva Vārdā, nevis savās tā laika tradīcijās, viņi būtu sapratuši, ka Viņš ir Dieva Dēls. Jo Bībele skaidri uzrādīja visu Viņa atnākšanu, un Viņš atnāca pilnīgā Vārda atklāsmē.

16 Un katra paaudze atklāj Viņu tajā pilnīgajā atklāsmē, kas ir atvēlēta tam laikam.

17 Šai paaudzei ir jāatklāj Jēzus Kristus. Tā ir Viņa atklāšanās, kas ir apsolīta Vārdā; tai ir jātiek atklātai šai paaudzei. Ja draudzes to nepieņems, tad kāds celsies un to izdarīs.

18 Jo Jānis teica: “Dievs var no šiem akmeņiem radīt Ābrahāmam bērnus. Nedomājiet sevī sacīt: 'Mūsu tēvs ir Ābrahāms,' jo Dievs var no šiem akmeņiem radīt Ābrahāmam bērnus.”

19 “Jo, ko Dievs ir pateicis, to Dievs ir pilnīgi spējīgs īstenot, to, ko Viņš ir apsolījis darīt. Mūsu tēvs Ābrahāms to saprata un pretēji cerībai viņš ticēja cerībā; un nešaubījās par Dieva apsolījumu neticībā, bet bija stiprs ticībā, slavēdams Dievu, jo Dievs deva viņam apsolījumu.”

20 Viņš ir devis mums apsolījumu šai dienai. Viņš ir devis mums apsolījumu. Un mūsu apsolījums šodien tiks atklāts tikpat droši, kā tas bija Ābrahāmam, jo mēs esam Ābrahāma bērni, “būdami miruši Kristū, mēs esam Ābrahāma dzimums un mantinieki līdz ar Viņu saskaņā ar apsolījumu.”

21 Tik daudzi cilvēki nāk ar jau sagatavotu viedokli, apsēžas Pilna Evaņģēlija sanāksmē vai jebkurā citā sanāksmē, un viņi nogaidīs vien dažus mirkļus, līdz tiks pateikts kaut kas, kam viņi nepiekrīt, un viņi pieceļas un aiziet. Viņi vienkārši nepaliks, lai dzirdētu ko vairāk. Viņiem ir... Viņi nepaliks, lai pārliecinātos, vai tas tā bija un kāda ir patiesība par to.

22 Lūk, mēs sakām: “Vai tas gars... No kurienes tas atnāca? Tas ir bijis vienmēr. Tas uzradās jau 1. Mozus grāmatā. Tas bija viscaur Rakstos. Daudzas reizes...”

23 Kad Pāvils reiz runāja, tas ir, runāja kādai cilvēku grupai, nu, viņi uzmanīgi klausījās viņā, kamēr viņš palika likuma ietvaros. Bet, kad viņš sāka stāstīt par atklāsmi, par to debesu vīziju, tas uzreiz izmainīja sanākušos. Viņi piecēlās kliegdami. Ja vien viņi būtu ieklausījušies tajā, ko šis vīrs stāstīja, ka viņš caur Vārdu atklāja viņiem Dieva patiesību.

24 Pirms kāda laika mani uzaicināja uz atmodu kādā lielā šo Savienoto Valstu pilsētā. Tur atnāca pavisam nedaudz cilvēku. Iespējams, ka visas tās atmodas laikā tur nebija vairāk cilvēku, kā šovakar ir šajā ēkā. Un es nodomāju: “Nu, es iedošu brokastis, bezmaksas brokastis.” Un es paņēmu savu mīlestības ziedojumu, lai sarīkotu bezmaksas brokastis dažiem ekumeniskajiem ticīgajiem tur pilsētā, un pateicu viņiem, lai viņi atnāk, ka es gribēju ar viņiem parunāt un pastāstīt viņiem par savu mērķi, kāpēc es tur atrodos: palīdzēt tai pilsētai, palīdzēt slimajiem, palīdzēt viņiem, katrai draudzei.

25 Nu, tajā rītā, kad doktors Lī Veils bija mans runātājs tajā kampaņā, viņš pēc brokastīm bija mani iepazīstinājis ar klausītājiem, un es paņēmu šo tekstu: “Es nebiju nepaklausīgs debesu parādībai.” Gandrīz uzreiz es pamanīju, ka viens kalpotājs paskatījās uz savu pulksteni, pastiepās un pamāja ar galvu tam otram puisim, piecēlās un aizgāja. Pirms es biju pateicis sešus vai astoņus

vārdus, gandrīz trešdaļa no tās kalpotāju grupas bija aizgājusi. Es vēl nebiju runājis ilgāk par piecām minūtēm un tikai par to, ko bija teicis Pāvils (ka viņš “nav bijis nepaklausīgs debesu parādībai”, jo Dievs bija viņu aicinājis tam darbam), viņi uzreiz saprata, uz ko es grasījos balstīt savu domu. No grupas nebija palikusi vairāk kā trešdaļa. Lūk, tā nav pat kristīga pieklājība pret cilvēku, kas piesauc Jēzus Kristus Vārdu.

26 Es saku to ar cieņu, tomēr es saku to tā, lai tas iesakņotos. Man bija lielāka sapratne un labāka sadraudzība ar Āfrikas burvju baru nekā ar šo kalpotāju grupu tajā rītā. Viņi izrādīja lielāku cieņu pret Dieva Vārdu un uzdeva jautājumus, lai...lai es varētu iedot viņiem to cerību, kas atrodas manī, mūžīgās dzīvības cerību.

27 Šiem kalpotājiem tam vispār nebija laika. Ātri vien, tiklīdz tu kaut ko pateici, viņi devās prom. Un tieši tā tas ir. Viņi jau prātā ir izlēmuši, viņi paliek tikai tik ilgi, un tas ir viss, ko viņi grib zināt. Ja kaut viens vārds nesakrīt ar kādu nenozīmīgu sīkumu, kam viņi tic, viņi nespēj palikt un klausīties līdz galam. Tieši tādēļ viņi nespēja noticēt Jēzum Kristum Viņa pirmajā atnākšanā. Tieši tādēļ viņi palaidīs Viņu garām otrajā.

28 Viņi palaiž Viņu garām katru reizi. Viņi to ir darījuši vienmēr. Un Viņš atklāja Sevi Mozū, atklāja Sevi Noā, atklāja Sevi Elijā, visos praviešos, viņi vienmēr palaida to garām. Jēzus sacīja: “Kurš no jūsu tēviem nav iemetis praviešus tajās kapenēs, kuras tie tagad rotā?” Tā ir taisnība. Tā vienmēr ir bijusi taisnība. Tā ir taisnība arī šodien.

29 Un tomēr, tā visa vidū mums ir pavēlēts skatīties. “Skatieties uz Viņu, visi zemes gali!”

30 Reizēm viņi ienāk, cilvēks tevi vērtēs pēc tava apgērba. Ja tu nevalkā kalpotāja drēbes un tā tālāk, tad tas neskaitās, viņiem nebūs ar tevi nekāda sakara. Reizēm viņi vēlas paskatīties, kāda tev ir izglītība, vai tu pareizi izrunā vārdus, vai tu pareizi stāvi, kā tu lieto lietvārdus un vietniekvārdus.

31 Atklāti sakot, es nezinu, kas ir lietvārds vai vietniekvārds. Es nevarētu to pateikt. Tāpēc tas...tas man neskaitās, un es vienkārši nezinu. Es nevarētu pateikt atšķirību starp lietvārdu un vietniekvārdu. Es to varēju, kad mācījos skolā, bet es to jau sen esmu aizmirsis.

32 Es zinu tikai vienu, un tas ir Jēzus Kristus Viņa augšāmcelšanās spēkā, tas ir viss, ko es zinu pateikt. Par īpašības vārdiem un vietniekvārdiem es neko nezinu. Un es domāju, ka tieši tādēļ mēs visi sanākam kopā šādās sanāsmēs – tas ir, lai zinātu Viņu; nevis lai zinātu lietvārdus un vietniekvārdus, bet lai zinātu Viņu, Jēzu Kristu, Viņa augšāmcelšanās spēkā.

33 Lūk, daži cilvēki, kad viņi skatās uz Jēzu, viņi skatās un redz Viņu, skatās un skatās uz Viņu; un, kad viņi redz Viņu, viņi redz Viņā tikai kādas draudzes dibinātāju jeb draudzes organizatoru, vai varbūt kādas draudzes ticības mācību. Tieši tāpēc daudzi cilvēki skatās uz Jēzu – lai ieraudzītu to. Viņš ir tikai jauna ticības mācība, kas ir pievienota kādai vecai mācībai. Lūk, daudzi cilvēki paskatās un redz Viņu tādu.

34 Daži skatās un redz Viņu kā mītu, Santa Klausu. Vai arī daži skatās uz Viņu kā uz kādu vēsturisku faktu, ko Dievs izdarījis pirms daudziem gadiem. Daži no viņiem skatās uz Viņu joprojām kā uz bērnu silītē.

35 Bet jautājums ir šāds: ko tu redzi, kad tu skaties uz Viņu? Vai tu redzi trīsvienības otro personu, vai arī tu redzi trīsvienību, trīs vienā? Tu redzēsi Viņu tikai tad, kad skatīsies uz Viņu caur Vārdu. Tas ir vienīgais veids, kā tu iepazīsti to, jo Viņš ir Vārds. Tas atklās Sevi. Tas ir atkarīgs no tā, ko tu meklē.

36 Ja tu skaties uz Viņu, lai strīdētos, tad tu skaties nepareizi. Viņš nestrīdējās, Viņam nepiedienēja strīdēties.

37 Atcerieties, jūs redzat Viņu, kad jūs skatāties uz Viņu caur Viņa Vārdu, un atpazīstat Viņu. Lūk, jūs nevarat Viņu redzēt, kamēr jūsu acis nebūs atvērtas šai realitātei. Divi cilvēki var skatīties uz vieniem un tiem pašiem Rakstiem un nebūt vienisprātis; vienam no viņiem ir jābūt taisnībai, bet otrs kļūdās.

38 Reizēm apkārt mums notiek lietas, kuras mēs nespējam saprast; citi saka, ka viņi kaut ko redz, bet citi neredz neko no tā.

39 Paskaties tur Dotanā, tajā dienā, kad Eliju bija aplenkusi Sīrijas armija. Un viņa uzticamais kalps Gehazis, kas dzīvoja ar viņu, apkalpoja viņu, gatavoja viņam ēst un mazgāja viņa drēbes, lēja uz viņa rokām ūdeni, viņš bija kopā ar viņu dienu un nakti, dzirdēja, kā viņš māca un sludina. Un tajā rītā, kad viņš pamodās, viņš paskatījās ārā un ieraudzīja visapkārt sīriešu armiju; viņš sacīja: “Mans tēvs, ak, skaties, kas stāv mums pretī, visa sīriešu armija!”

40 Saprotiet, Elija, kad viņš piecēlās un paskatījās, viņš redzēja kaut ko, ko Gehazis neredzēja. Un tāpēc viņš palūdza: “Dievs, atver šī jaunā cilvēka acis.” Lūk, viņa acis bija plaši atvērtas, bet viņš sacīja: “Atver viņa acis, lai viņš varētu redzēt.” Un, kad viņa acis garīgi atvērās, visi tie kalni bija pilni ar uguns ratiem un eņģeļiem visapkārt tam pravietim. Saprotiet, tas bija citādāk, kad viņa acis atvērās.

41 Lūk, cilvēki skatās uz Vārdu burtiski (un tieši tā jums uz to būtu jāskatās), tomēr tas sevi uzrāda gan burtiski, gan garīgi. Gars padara Vārdu dzīvu saskaņā ar apsolījumu. Citiem vārdiem sakot, tā ir sēkla, Gars dod tās dzīvību. Tas dod svaidījumu, Tas to iekustina, tāpat kā lietus dara sēklai, kas ir ierakta zemē. Tā izlaužas, dzīvība. Un, kad tu skaties uz Jēzu kā uz apsolīto Vārdu konkrētajai stundai, tad tas tiks tev atklāts. Ja tu skaties uz Viņu, tu redzēsi, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, tas pats Kristus.

42 Viscaur kopš 1. Mozus grāmatas katrai paaudzei ir iedalīta kāda Dieva Vārda daļa. Dievs vienmēr kādu sūta. Parasti garīdzniecība tik ļoti to saputro, ka tas paliek par tradīcijām un tā tālāk, kā tas bija Jēzus atnākšanas laikā, un tad Dievs sūta pravieti. “Tā Kunga Vārds nāk pie pravieša,” viņš atklāj to. Viņš tiek nomētāts ar akmeņiem vai izlikts ārā, izmests ārā; bet tad, kādu laiciņu pēc viņa aiziešanas, viņi uzceļ viņam kapenes un saka, ka viņš bijis liels cilvēks. Viņi dzīvo tā ēnā, kāds viņš bija toreiz, bet noraida Vārdu, kas ir domāts šai dienai.

43 Tāds ir cilvēks: viņš vienmēr runā par to, cik Dievs ir liels un ko Viņš ir darījis; kā, ko Viņš darīs, bet neredz to, ko Viņš dara tieši tagad. Saprotat? Viņš skatās uz Viņu vēsturē, skatās uz Viņu pravietojumos, bet aizmirst, ka Viņš dara to pašu tieši tagad, ko Viņš darīja toreiz. Tomēr tas ir tas, kas ir cilvēkā.

44 Mēs ieraudzījām, ka mācekļi vienu reizi pēc... Nu, tas bija pirmais Lieldienu rīts. Kāds tas bija rīts! Jēzus, augšāmcēlies no mirušajiem, staigā starp ziediem! Un divi draugi, Kleops un viens no viņa draugiem, bija ceļā uz Emavu. Un viņi gāja sarunājoties, noskumuši savās sirdīs. Un no krūmiem iznāca kāds Cilvēks, un viņš gāja kopā ar viņiem visu atlikušo dienu, runādams ar viņiem par Kristu. Un tajā vakarā viņi prasīja Viņam... Viņš rīkojās tā, it kā grasītos iet garām, bet viņi lūdza Viņu ienākt. Viņš to izdarīja.

45 Un, kad Viņš ienāca, Viņš izdarīja tur kaut ko tā, kā viņš bija darījis to pirms Savas krustā sišanas un Savas augšāmcelšanās. Pirms Viņš tika sist krustā, viņi bija redzējuši, kā Viņš darīja to tieši tāpat, kā Viņš izdarīja tur. Viņi atpazīna, ka tas bija Viņš, lai gan bija bijuši kopā ar Viņu visu dienu un nebija atpazīnuši, kas Viņš ir.

46 Tas ir iespējams, ka šodien labi cilvēki, jauki cilvēki staigā kopā ar Kristu, lasa Viņa Vārdu, un tomēr neatpazīst, ka šī ir tā stunda, kad ir jāpiepildās noteiktām lietām no šīs Bībeles. Tā ir tā stunda, kurā mēs dzīvojam, ļoti tuvu ir laiks, kad šīm lietām ir jātiek izdarītām. Tas ir rakstīts, un tādēļ tam ir jātop piepildītam, jo Dievs to ir apsolījis. Jā, mūsu acīm ir jābūt atvērtām, lai redzētu Vārdu. Lūk, jūs varat skatīties uz Vārdu...

47 Farizeji bija izskaidrojuši šo Vārdu, kādā tieši veidā Mesija nāks. Viņi domāja, ka viņiem ir taisnība. Un, lūk, Viņš piedzima un staigāja viņu vidū, bet viņi nosodīja Viņu; kad Viņš sacīja tiem: “Jūs pētāt Rakstus, jo jūs domājat, ka tajos jums ir mūžīgā dzīvība, bet tie ir tie, kas liecina par Mani.”

“Pētāt Rakstus.”

Viņi sacīja: “Mēs esam Mozus mācekļi.”

48 Viņš sacīja: “Ja jūs būtu Mozus mācekļi, tad jūs pazītu Mani, jo Mozus rakstīja par Mani.”

49 Un viņš to darīja. Mozus sacīja: “Tas Kungs, jūsu Dievs, jums cels tādu Pravieti kā es, likumu devēju un tā tālāk, un Pravieti, un ļaudis viņā klausīsies.”

50 Redziet, ja viņi būtu zinājuši Mozus rakstus, viņi būtu zinājuši Viņu. Viņi domāja, ka viņi zināja Mozus rakstus, bet, saprotiet, viņi tos nezināja. Saprotiet, viņi bija paradīti akli pret tieši to faktu.

51 Tātad tikai daži šādi vārdi no Viņa, un ko viņi darīja? Viņi pielēca kājās un sacīja: “Tam Cilvēkam ir ļaunais gars. Viņš te nāk mūs mācīt? No kādas skolas Viņš nāk? Mums par Viņu nav nekādu ierakstu. Interesanti, kādas biedrības apliecība Viņam ir?” Vai kaut kas tamlīdzīgs, lūk, kas viņus interesēja.

52 Bet viņiem neizdevās paskatīties un ieraudzīt, ka tieši tas Dievs, kas apsolīja Vārdu, tieši tur apliecināja to caur Jēzus Kristus personu, jo Viņš bija konkrētās stundas gaisma. Viņš bija tā gaisma, kurā staigāt cilvēkiem. Un tikai Dieva Vārds atnes gaismu. Tikai Dieva Vārds atnes gaismu.

53 Dieva Vārds rada saules gaismu. Dieva Vārds rada zemi. Dieva Vārds rada gaisu. Viss ir Dieva Vārds, kas ir izpaudies, viss, kas ir kaut kas reāls.

54 Kad Viņš bija šeit, Viņš teica: “Es esmu Dievs, un bez Manis nav neviena cita.”

Daži paskatījās. Paņemsim dažus, kas patiešām paskatījās.

55 Reiz Jesaja, jauns pravietis.... Pēdējo reizi šeit, Fīniksā, es runāju par viņu, man šķiet, uzņēmējiem. Par to, kā viņš bija stipri balstījies uz ķēniņa Usijas pleca, bet mēs redzam, ka Usija kļuva iedomīgs un viņu satrieca spītālība. Tad Jesajam bija jādodas uz templi un jālūdzas, un jāpasaka, jāatzīst, ka viņš ir grēcinieks. Un viņš ieraudzīja, kā parādījās ķerubi, aizsegdami ar spārniem savas svētās sejas un kājas un lidodami ar spārniem, un saukdami: “Svēts ir Tas Kungs Dievs!” Lūk, ko viņš ieraudzīja, kad Jesaja uzmeta ātru skatienu Jēzum Kristum. Viņš neredzēja vienkārši parastu cilvēku. Viņš neredzēja kaut kādu filozofu.

56 Tāpat kā lielākā daļa protestantu draudžu šodien, man šķiet, ka sešdesmit astoņi vai astoņdesmit seši procenti no tām aptaujā noliedza, ka tic. Viņi noliedz Jēzus Kristus piedzimšanu no jaunavas, mūsu protestantu sludinātāji. Tā tas ir. Tas ir ņemts no statistikas. Tieši tā, viņi noliedz piedzimšanu no jaunavas. Viņi netic, ka tā patiešām bija piedzimšana no jaunavas. Nu, tādā gadījumā, Jesaja kaut ko tādu neredzēja. Daži no viņiem, viņi saka: “Viņš bija labs cilvēks.” Daži no viņiem, tāpat kā dažas no mūsu šodienas konfesijām, saka: “Viņš bija labs cilvēks. Protams, Viņā nav nekādas vainas, bet, ļaujiet man pateikt, šodien uz Viņa Vārdiem nevar ne paļauties, ne arī ticēt.”

57 Nu, jebkuru pārliecību un ticību, kas ir izveidota ārpus Dieva Vārda, lieciet to malā. Jēzus teica: “Ikviens cilvēka vārds cietīs neveiksmi, bet Mans nē. Debesis un zeme zudīs, bet Mans Vārds nekad nezudīs.”

58 Tāpēc jebkura ticības mācība vai jebkas cits, kas nav būvēts uz šī Dieva Vārda, uz visa Dieva Vārda! Jēzus teica: “Cilvēks nedzīvos no maizes vien, bet no ikviena Vārda.” Ne tikai kāds Vārds *šeit* un kāds Vārds *tur*, un nedaudz šeit un tur, un salikt to kopā; bet no “katra Vārda, kas iziet no Dieva mutes”! Cilvēkam ir jāpieņem katrs Bībeles Vārds! Jāsaliel tas kopā... Tas jau ir salikts kopā, vienkārši lasiet to un ticiet tam, rīkojieties saskaņā ar to, un Dievs to cienīs.

59 Un tā, mēs ieraugām, ka Jesaja, kad viņš paskatījās... Ko tu redzēji, Jesaja? Viņš redzēja To, kas tika nosaukts: “Padomdevējs, miera Valdnieks, varenais Dievs, mūžīgais Tēvs.” Lūk, uz ko viņš paskatījās.

60 Es gribētu pieminēt vēl vienu vīru. Daniēl, reiz tev bija iespēja Viņu redzēt. Lielais pravietis, ko tu redzēji? Viņš sacīja: “Es redzēju akmeni, kas ne ar rokām tika atšķelts no kalna, kas ieripoja pasaules valstībās un sadragāja tās gabalos, un tās tika aizpūstas kā pelavas vasarā uz klona. Un tas

akmens izauga par lielu kalnu, kas apklāja visu zemi.” Lūk, ko par Viņu pateica viņš.

61 Tādējādi pienāks laiks, kad Viņš valdīs pār pasauli. Šodien cilvēki cīnās par pasaules valdnieku; katra tauta vēlas savu valodu, savus uzskatus; katra konfesija vēlas, lai tās grupa būtu pārāka par citām. Bet nāks Viens, un tas būs Jēzus Kristus. Viņš ir visuma Valdnieks; neviens cits, kā pats Dievs.

62 Kādu dienu Nebukadnēcars bija izdarījis ļaunu lietu – viņš iemeta ugunīgajā ceplī trīs ticīgos bērņus. Bet, kad viņš atvēra durvis, lai paskatītos, kā viņiem tur klājas, viņš tajā ceplī ieraudzīja ceturto vīru. Un ko tu ieraudzīji, kad tu paskatījies, Nebukadnēcar? Viņš sacīja: “Viņš izskatījās kā Dieva Dēls.” Lūk, ko viņš ieraudzīja, kad viņš ieskatījās tajā noziegumā, ko viņš bija izdarījis; tur bija Viens, kas izskatījās kā Dieva Dēls.

63 Ecēhiēls kādu dienu paskatījās, viņš teica: “Arī es Viņu redzēju, un Viņš bija ritenis tā riteņa vidū, kas griezās, stāvēdams tur gaisā.” Lūk, kāds Viņš izskatījās Ecēhiēlam.

64 Jānis, lielākais no visiem praviešiem, viņš bija tas, kurš stādīja priekšā Jēzu. Jēzus teica, ka viņš bija “lielāks par visiem jebkad dzimušajiem cilvēkiem”. Vai jūs kādreiz esat aizdomājušies, kāpēc tas tā bija? Tie visi pārējie runāja par Viņu, “Tā Kunga Vārds nāk pie pravieša”, tieši tā ir teikts Bībelē, un pie visiem pārējiem praviešiem tas nāca pie viņiem vīzijās. Bet, kad Vārds nāca pie Jāņa, tas bija miesa. Jēzus bija Vārds. Viņš ir Vārds. Viņš vienmēr bija Vārds, bet tieši šeit Dieva pilnība “bija kļuvusi miesa un mājāja mūsu vidū”. Viņš bija pravietis, kad Viņš atnāca pie viņa ūdenī. Un, ja Vārds ir kļuvis miesa, tam ir jānāk pie pravieša. Vārdam, lai kur tas nebūtu, tam ir jānāk pie pravieša, jo tieši pravietis ir tas, pie kura nāk Vārds. Un Jānis bija tā laika pravietis.

65 Un, kad Vārds atnāca pie Viņa, ienāca ūdenī un sacīja: “Es gribu kristīties.”

66 Un Jānis sacīja: “Man vajag, lai Tu mani kristītu, bet kāpēc Tu nāc pie manis?”

67 Viņš sacīja: “Tam tā jānotiek, jo tā mums piedienas piepildīt visu taisnību.”

68 Vai jūs kādreiz esat aizdomājušies, kāpēc Jānis to sacīja? Kāpēc Jānis teica to Jēzum? Kāpēc? Jo tas... Viņiem tas piedienēja. Viņi bija...

69 Tur bija pravietis un Vārds, un Vārds bija atnācis pie pravieša, un tagad viņiem piedienējās, lai tiktu piepildīta visa taisnība. Kas notika? Tad Jānis kristīja Jēzu. Jo, tā kā Jānis bija pravietis un pazina Vārdu, upurim bija jābūt nomazgātam, pirms tas tika pasniegts, un tieši tādēļ Jānis kristīja Jēzu.

70 Jānis paskatījās, un viņš ieraudzīja. Kā viņš zināja, ka tas bija Jēzus? Viņš redzēja balodi, par kuru viņam bija pateicis Dieva Gars. “Un uz tā, uz kura tu redzēsi Garu nolaižamies un paliekam, tas ir Viņš, kas kristīs ar Svēto Garu un uguni.”

71 Noa skatījās. Mēs šeit redzam, ka bija vēl viens cilvēks, kurš skatījās, kura vārds bija Noa. Viņš skatījās un redzēja Dieva tiesu pār... Tas ir, Dieva taisnīgā tiesa tika izlieta pār ļaunu, Vārdu noliedzošu paaudzi. Savā vīzijā (tā kā Noa bija pravietis), Dievs bija viņam devis vīziju, kā būvēt šķirstu; un devis viņam norādījumus, kā uztaisīt to konstrukciju, kā tam ir jātiek uzbūvētam. Kā gan Noa varēja, ja šī vīzija nebija Dieva Vārds, kad viņš redzēja šīs dusmas un taisot sagatavošanās ceļu...

72 Vienmēr, pirms nāk tiesa, tiek veikta sagatavošanās. Tas vienmēr ir Dieva Vārds.

73 Un, kad viņš konstruēja kopā Dieva Vārdu, apliecinot, ka viņa vīzija ir patiesa un ka viņš ticēja tai, smējēji viņu izsmēja un tā tālāk. Bet Noa bija ieskatījies nākotnē un ieraudzījis, ka Dieva taisnībai bija jāpieprasa sods pār cilvēkiem, un viņš uzbūvēja šķirstu, lai izglābtu savu ģimeni. Kad viņš paskatījās, viņš ieraudzēja tuvojošās Dieva dusmas, un viņš veica sagatavošanās darbus, lai cilvēki varētu no tā izglābties.

74 Tāpat darīja arī Jānis Kristītājs; viņš veica sagatavošanos glābšanai.

75 Un tāpat Svētais Gars dara šodien, vēstīdams par Jēzus Kristus atnākšanu, veido

konstrukciju, Jēzus Kristus ķermeni. Mēs esam kristīti tajā; nevis caur ticības mācību, nevis caur konfesiju vai paspiežot roku, bet: “Ar Dieva Garu mēs esam kristīti Jēzus Kristus ķermenī,” tā ir konstrukcija, kas izturēs tiesu, jo tā jau ir tiesāta. “Kad Es redzēju Asinis, Es paiešu jums garām.” Jā.

Noa, viņš paskatījās, un viņš ieraudzīja, kas tuvojās.

76 Kādu dienu Mozus paskatījās, viņš ieraudzīja uguns stabu. Tas piesaistīja viņa uzmanību. Šis izcilais teologs, viņš bija aizbēdzis ar visu savu teoloģisko apmācību un ar savu saprašanu (doto caur viņa māti) par pašu Vārdu. Par to, kā viņam bija jāatbrīvo Israēla bērni. Bet, kad viņš pamēģināja to savā veidā, viņš cieta neveiksmi. Kaut arī viņa māte bija viņu pilnībā instruējusi par to, kas viņam ir jādara un ko viņš darīs, un kāpēc Dievs viņu bija uzcēlis. Visas šīs zināšanas, lai arī cik tās bija labas, un tās ir labas, bet tomēr tām bija jātiek iedarbinātām. Tā bija tikai mehānika.

77 Ne jau mehānika kustina automašīnu. Tā ir dinamika, lūk, kas liek tai kustēties.

78 Ne jau mehānika iekustina draudzi; tā ir dinamika, Svētais Gars, kas ienāk šajā Vārdā. Tas nav kāds seminārs, kurā jums māca visu teoloģiju un grieķu valodas interpretācijas. Bet tā ir Svētā Gara dinamika tajā, lai aizdedzinātu to un liktu tam īstenoties, un liktu tam dzīvot tieši tā, kāds ir apsolītais Vārds šai stundai. Nevis mehānika, bet dinamika! Ir vajadzīga mehānika un dinamika, Vārds un Gars, tie ir tie, kas dod dzīvību.

79 Ko Dievs ir apsolījis konkrētajai stundai, gaidiet, ka tas piepildīsies. Jums ir jāraugās uz Viņu, jo Viņš ir Vārds. Un vienīgais veids, kā jūs varat skatīties uz Vārdu, ir skatīties uz Viņu. Skatieties uz Viņu, Viņš ir Vārds, un Vārdam, kas apsolīts šai dienai, ir jāpiepildās šajā dienā. Noas laiks nevarētu piepildīties šajā dienā; tas bija tikai prototips; Mozus laiks un tā tālāk. Bet šī ir tā diena, kurā Dievs ir apsolījis šīs lietas, ko mēs tagad baudām, tās lietas, ko mēs tagad redzam, par ko pasaule smejas; šo vareno, nozīmīgo Svētā Gara spēku, kas var izmainīt grēcinieka sirdi; kas var paņemt remdenu draudzes locekli un dot viņam liecību, kas aizdedzinās draudzi, no kurienes viņš iznāca. Tā ir tā dinamika, kas ieiet Vārdā.

80 Kā es bieži esmu teicis, es esmu sastapis divu veidu cilvēkus. Viens no tiem ir fundamentālists; pozicionāli viņš zina, kur viņš atrodas Kristū, pateicoties Vārdam, bet viņam vispār nav ticības tam, ko viņš dara. Viņš nav saņēmis Svēto Garu. Vēl es sastopu pentakostus, daudzi no viņiem ir saņēmuši Svēto Garu, bet nezina, kas viņi ir. Tieši tāpat kā cilvēks, kuram ir nauda bankā, bet viņš nemāk izrakstīt čekus, bet tas otrs zina, kā izrakstīt čekus, bet viņam nav naudas bankā. Ja jūs varētu šos abus savest kopā, ja jūs varētu panākt, lai tas pentakosts saprastu, kas viņš ir, un atgrieztos pie īstenā, pilnīgā Dieva Vārda; ar šo Svētā Gara kristību tas atkal aizdedzinās pasauli ar jaunu vasarsvētku atmodu. Brāli, māsa, tā ir taisnība.

81 “Skatieties uz Mani, visi zemes gali; jo Es esmu Dievs un, izņemot Mani, cita nav neviena.”

82 Ak, mēs varam atpazīt komunismu, mēs varam atpazīt visu pārējo, bet interesanti, vai mēs varam atpazīt to Vārda daļu, ko Dievs ir iedalījis šai dienai? Interesanti, vai mēs varam saskatīt to zīmi, par kuru Dievs mums teica, ka tā būs šeit uz zemes šajā dienā? Interesanti, vai mēs to redzam?

83 Jā, atkal atgriežamies pie Mozus. Viņš bija viss...viņam bija visa nepieciešamā mehānika, bet kādu dienu viņš degošā krūmā izdzirdēja kādu Cilvēku, kas runāja cilvēciskā balsī, degošu uguns stabu tur krūmā, kas runāja cilvēciskā balsī un sacīja: “ES ESMU, KAS ES ESMU. Un Es esmu dzirdējis Manas tautas vaidēšanu. Es atceros Savu Vārdu, un Es esmu nonācis, lai viņus atbrīvotu. Un Es sūtu tevi to darīt.” Cik ļoti tas izmainīja to cilvēku, tiklīdz viņš saņēma... Viņam jau bija mehānika, bet viņš saņēma dinamiku iekš tās. “Protams, Es būšu ar tevi.” Tas bija viss, kas bija vajadzīgs, lai Mozus ietu, viņš paskatījās un ieraudzīja degošajā krūmā.

84 Vēlāk ceļojuma laikā mēs redzam Israēlu, kad viņi devās ārā. Arī viņi paskatījās, un viņi ieraudzīja bronzas čūsku. Un tajā bronzas čūskā, kas bija pacelta viņu slimības dēļ... Viņi bija grēkojuši, un viņi redzēja bronzas čūsku. Šajā bronzas čūskā viņi simboliski redzēja sodu, ko Dievs uzliks Jēzum Kristum, lai Viņš nomirtu par mums visiem, necienīgajiem, vainīgajiem grēciniekiem.

Lūk, ko viņš redzēja.

85 Reiz mācekļi paskatījās uz Viņu, kad viņi bija nonākuši nelaimē tur jūrā, un ko viņi redzēja? Viņi redzēja savu palīdzību. Viņi redzēja palīdzību, kas nāca caur Viņu.

86 Marta, kādu dienu, kad viņa piedzīvoja nāvi ģimenē, bija miris viņas brālis Lācars, vienīgais brālis, kas viņai bija. Viņa paskatījās uz Viņu nāves laikā, un viņa ieraudzīja augšāmcelšanos un dzīvību. Lūk, ko viņa redzēja Viņā. Lūk, šķita, ka Viņš bija noraidījis viņu; Viņš bija aizgājis prom, kad viņas brālis nomira. Bet mēs ieraugām, ka pēkšņi Viņš izrādījās... Pēc tam, kad tas zēns jau bija miris un apglabāts četras dienas, viņš jau smirdēja.

87 Marta zināja, ka Viņā ir kaut kas atšķirīgs. Viņa bija lasījusi Rakstus. Viņa ticēja, ka Viņš ir Dieva Dēls, Emanuēls, izpausts Dievs. Viņa zināja, ka Viņš bija Dieva pārstāvis. Un viņa zināja, ka, ja Elija varēja augšāmcelt mirušu bērnu, un viņš bija tikai daļa no Vārda tai stundai, Kristus bija Vārda pilnība; viņa droši zināja, ka Viņam bija spēks augšāmcelt viņas brāli. Un, kad viņa atnāca pie Viņa tajā nāves stundā, lielās bēdās, viņa atrada augšāmcelšanos un dzīvību, kad viņa paskatījās uz Viņu. Viņa neskatījās uz Viņu, lai Viņu kritizētu, vai lai jautātu, kāpēc Viņš neatnāca, vai lai Viņu apšaubītu.

88 Jums nekad nevajadzētu apšaubīt Dieva Vārdu. Tieši tas ievada visu cilvēci nepatikšanās, kad Ieva apšaubīja, vai Dievs ievēros visu Savu Vārdu, vai nē. Šovakar es saku, brāļi, ka ir pienācis laiks, kad mums ir jātic katram Vārdam, ko ir uzrakstījis Dievs. Ikviens tā daļiņa ir patiesība. "Cilvēks dzīvos no katra Vārda, kas iziet no Dieva mutes."

89 Un tā, mēs redzam, ka Marija atrada augšāmcelšanos un dzīvību.

90 Tāpat arī Jairs, tas mazais priesteris, slepus ticīgais, kad viņš ieraudzīja Jēzu un paskatījās uz Viņu, viņš atrada augšāmcelšanos un Dzīvību.

91 Viendien uz Viņu paskatījās tie izsalkušie cilvēki un atrada spēcinošu maizi; tā ir līdzība, ka izsalkušie šodien var atrast dzīvības maizi, nevis atrast ticības mācību. Tu neatrodi kādu dibinātāju, tu neatrodi kādu reformatoru; tu atrodi dzīvību, kad tu atrodi Kristu, dzīvības maizi.

92 Mirstošais zaglis paskatījās uz Viņu tajā ciešanu stundā, un ko viņš atrada? Viņš atrada Viņa apžēlošanu. Uz ko vēl viņš varēja paskatīties? Romas valdība nebūtu viņu apžēlojusi. Neviens cits nebūtu viņu apžēlojis. Bet savās ciešanās viņš paskatījās uz Jēzu, un viņš atrada Kādu, kas varēja viņam piedot.

93 Mans brālis, mana māsa, ja šovakar tu karājies kā viņš toreiz, uz nosodījuma svaru kausiem, un zini, ka, ja tu šovakar nomirsi kā remdens draudzes loceklis vai remdens pentakosts, vai lai kas tu arī nebūtu, tu zini, kur tu nonāksi. Paskatieties šovakar uz Viņu, uz To, kas var tevi atbrīvot. Kāds šovakar, ja tev ir tik vien kā piederība draudzei un tu nezini, ko nozīmē Kristus augšāmcelšanās cilvēka sirdī, paskaties uz Viņu. Viņš ir Dievs, un tikai Viņš. Tu atradīsi piedošanu, kā to atrada šis nabaga grēka nomocītais zaglis, karādamies pie krusta.

94 Slimie paskatījās uz Viņu. Ko viņi atrada? Viņi atrada Dziedinātāju. Šovakar slimie joprojām var paskatīties uz Viņu un atrast Dziedinātāju. Viņi atrada Viņā to, kas bija attēlots tajā bronzas čūskā; ja tā bija līdzība, tad šis bija oriģināls. Aklie skatījās un varēja redzēt. "Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi." Ebrejiem 13:8.

95 Tā dzejniece reiz paskatījās, lai noskaidrotu, ko viņa varētu ieraudzīt. Aklā Fanija Krosbija reiz paskatījās, lai noskaidrotu, ko viņa varētu ieraudzīt. Tā kā viņa bija akla, lūk, kāda bija viņas atbilde:

Tu mans visas laimes avots,

Vairāk man kā dzīvība.

Kas vēl uz zemes man bez Tevis?

Un debesīs kas, kā vien Tu?

96 Reiz Edijs Peronets, kad viņš nevarēja pārdot savas dziesmas un nezināja, ko darīt. Un viņš atgriezās savā kabinetā, un uz viņa nonāca tā iedvesma, Svētais Gars; viņš satvēra spalvu un paskatījās, un viņš ieraudzīja Viņu spēkā, un viņš uzrakstīja un sacerēja šo dziesmu:

Pasludiniet Jēzus Vārda spēku!

Lai eņģeļi pie zemes krīt;

Karalisko diadēmu nesiet

Un par visu Kungu Viņu kronējiet!

Lūk, ko Viņā ieraudzīja viņš. Ak vai!

97 Pēteris, vietējais zvejnieks; kad viņa brālis bija apmeklējis Jāņa Kristītāja atmodas dievkalpojumu, Andrejs, viņi bija pārrunājuši to, kāds būs Mesija, un diskutējuši par to. Viņa tēvs bija pateicis viņam, ka: “Tieši pirms Mesijas celsies daudzi fanātiķi, bet jūs Viņu pazīsi. Viņš būs pravietis. Tas Kungs teica: 'Viņš būs pravietis.' Mēs saprotam, ka mums ir jātic mūsu praviešiem.”

98 Un visbeidzot, kādu dienu ar visu to pārliecināšanu no Andreja puses, viņš visbeidzot panāca, lai Pēteris atnāk paklausīties Viņu, jo kādu rītu Viņam bija paredzēta sapulce turpat krastā. Viņš devās uz turieni, lai dzirdētu Dieva Vārdu. Un, kad viņš ienāca Jēzus Kristus klātbūtnē, ko Pēteris ieraudzīja, kad viņš paskatījās uz Viņu? Viņš sacīja: “Tu, tavs vārds ir Sīmanis, un tu esi Jonas dēls.” Tas atrisināja to uz visiem laikiem. Viņš zināja, ka Dieva Vārds ir piepildījies.

99 Reiz Nātānaēls, īstens Vecās Derības ticīgais, gaidīja Mesijas atnākšanu. Viņu bija atvedis viņa draugs Filips, iavedis viņu Jēzus klātbūtnē, kurš stāvēja uz platformas (kastes, celma, lai kas tas nebūtu) un lūdza par slimajiem. Un, kad Nātānaēls iegāja lūgšanu rindā, vai kas nu tur bija, un pirmo reizi paskatījās uz Viņu, viņš izdzirdēja balsi, kas runāja uz viņu un sacīja: “Lūk, izraēlietis, kurā nav viltības.”

100 Viņš sacīja: “Rabi, kad Tu mani iepazīsi? Kad Tu vispār esi mani redzējis?”

101 Viņš sacīja: “Pirms Filips tevi pasauca, kad es biju...kad tu biji zem tā koka, es tevi redzēju.”

102 Ko saskaņā ar Natanaēla vārdiem viņš redzēja? Ko viņš teica? “Tu esi Kristus. Tu esi Israēla Ķēniņš. Tu esi Dieva Dēls.” Lūk, ko viņš redzēja, kad viņš ieraudzīja patieso Dieva Vārdu tai dienai. Četri simti gadu bez pravieša, un redzēja, ka Viņš zina tās domas, kas bija viņa sirdī un ko viņš bija darījis; viņš zināja, ka tas nevar būt nekas cits kā Mesija. Mums tas nebija bijis, viņiem tas nebija bijis, bet tas bija absolīts, un visi zināja, ka tas laiks bija ļoti tuvu.

103 Tāpat mēs zinām to pašu šodien, mēs zinām, ka Jēzus apsolīja šīs lietas. Viņš teica: “Kā bija Lata dienās, tā būs Cilvēka Dēla atnākšanas laikā, tā būs, kad Viņš atnāks.” Mēs redzam, ka šīs lietas notiek.

104 Ko redzat jūs, kad jūs skatāties? Vai jūs redzat, vai domājat par mitoloģiju, vai arī redzat kaut kādu telepātiju, vai ko jūs domājat, vai to pašu, ko domāja viņi toreiz? Kad farizeji skatījās uz Viņu, ko viņi teica? “Tajā cilvēkā ir velns.” Tie paši ļaudis, cilvēki, skatījās uz vienu un to pašu Personu: viens redzēja Dieva Dēlu, absolīto apstiprināto Vārdu, bet otrs Viņu sauca par velnu. Ko redzi tu? Uz ko šodien skaties tu, kad tu redzi Svētā Gara spēku, kas ietraucas ēkā, piepildot Savu apsolījumu šajās pēdējās dienās par to, ko Viņš darīs? Ko tu redzi, kad tu skaties? Ja tu redzi apstiprinātu Dieva Vārdu, tad tas ir Dieva Svētais Gars. Tieši tā.

105 Nātānaēls ieraudzīja absolīto Vārdu, kam viņš bija dzīvojis, lai redzētu svaidīto apsolījumu kļuvušu par miesu. To bija pateicis pravietis Mozus. Mozus, svaidīts pravietis, bija apsolījis to Vārdu. Viendien kāda sieviete pie akas...

106 Daudzi cilvēki bija Viņu noraidījuši. Farizeji un saduķeji bija nosaukuši Viņu par “velnu”. Viņi sacīja: “Viņš darīja to caur zīlēšanu. Viņš ir ļauns gars, Viņš ir traks. Viņam nebija, kur iet; tieši tāda ir Viņa problēma, ka Viņš ir vienkārši atkritējs.”

107 Kas notika? Kas notika? Viņš gāja cauri Samarijai un Ziharas pilsētai. Un, kad viendien viņš

tur izgāja, viņš apsēdās tajā gleznainajā vietā. Tur bija kāda sieviete, kas iznāca ārā, lai dabūtu ūdeni dzeršanai, un viņa sacīja... Un Viņš viņu sadzirdēja. Viņa izdzirdēja balsi, kas sacīja: "Sieva, atnes man padzerties!" Viņa dzirdēja balsi, kas sacīja: "Sieva, dod man dzert!" Un Viņš... Viņa paskatījās, un ko viņa ieraudzīja?

108 Pirmkārt, viņa nevarēja to saprast. Viņa izjautāja Viņu: "Nav pieņemts, ka jūs, samarieši, prasāt...tas ir, ka jūs, ebreji, prasāt ko tādu samariešiem."

Sacīja: "Bet, sieva, ja vien tu zinātu, kas ir Tas, ar ko tu runā!"

109 Lūk, atcerieties, tur bija neliela gaismiņa, tur gulēja dzīvības sēkla, kas bija iepriekšnolemta jau no pasaules radīšanas. Viņa gaidīja to. Viņa bija pagalam nogurusi no visas viņu teoloģijas un pārējā, ko viņi bija teikuši. Bet viņa kaut ko gaidīja, jo viņa zināja, ka bija jānāk Mesijam.

Un Viņš sacīja: "Ej, paņem savu vīru un nāc šurp."

Viņa sacīja: "Man tāda nav."

Sacīja: "Tu pateici taisnību. Tev ir bijuši pieci."

110 Ātri vien šī mazā sēkliņa atdzīvojās. Ko viņa ieraudzīja? Viņa ieraudzīja Mesijas zīmi, Cilvēkā. Viņa ieraudzīja izpaustu apsolīto Vārdu. Viņa sacīja: "Ser, es redzu, ka Tu esi pravietis. Mums tāda nav bijis jau simtiem gadu. Mēs zinām, ka mums ir apsolīts, ka nāks Mesija, un, kad Viņš nāks, Viņš mums to pateiks. Tas ir tas, ko Viņš darīs." Saprotat? Ko viņa ieraudzīja, ko viņa ieraudzīja? Viņa ieraudzīja to zīmi, kas bija apsolīta tai dienai, izpaužušos.

111 Šai dienai ir apsolīts Svētais Gars, Viņa augšāmcelšanās spēks, draudze, kurā "šīs zīmes sekos tiem, kas tic". Jēzus apsolīja: "Un tās lietas, ko Es daru, arī jūs darīsiet." Ko tu redzi, kad tu skaties?

112 Kad svētdienas rītā tu ej uz baznīcu, vai tu meklē smalkas ērģeles, labi ģērbtu kalpotāju, kori mantijās, bariņu krāsotu sievieti? Ko tu meklē draudzēs, vai kaut kādas augstākās aprindas? Tu piederi *tiem* un *šitiem*. Ko tu meklē? Aptuveni to tu arī ieraudzīsi. Paklausieties. Nav brīnums, ka tad, kad kāds atnes skaidru Evaņģēliju un tu redzi, ka Svētais Gars atnāk un izpauž Sevi vecmodīgu cilvēku bariņā, tev tas ir sveši, tev ir grūti noticēt.

113 Kā es tovar teicu par Jāzepu: "Viņam bija grūti saprast, ka Marija ir stāvoklī. 'Kā gan viņa to varētu, tāda svēta sieviete, bet viņa sacīja, ka viņu apmeklēja Gabriels?'" Bet tas bija ļoti neparasti. Kaut kas tāds bija ļoti neparasts. Nekad agrāk tas nebija noticis.

114 Tieši tur mājā Dievs, neparastajā, miesīgajam prātam. Bet tiem, kas tic, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, visas lietas ir iespējamās. Katrs Viņa apsolītais Vārds tiks piepildīts. Tieši neparastās lietas padara Viņu par Dievu. Viņš iet uz neparasto. Viņš dara visu tā, ka cilvēkiem tas ir neparasti. Tieši tā. Ļoti labi.

115 Tā sieviete paskatījās uz Viņu, un viņa ieraudzīja Mesijas zīmi, miesā izpaustu Dievu. Daudzi, tie paši cilvēki, skatījās un neredzēja neko.

116 Neticīgie Noas dienās, ko viņi redzēja? Fanātiķi, kurš darīja kaut ko nesaprotamu, ko viņš sauca par laivu. Tas bija viss, ko viņi redzēja. Kaut arī tas kuģis tika uzbūvēts saskaņā ar visuvarenā Dieva vīziju. Tieši tas, kur viņš bija uzstājīgs, viņa vēstījums, ko viņš sludināja, viņš būvēja saskaņā ar savu vēstījumu; dodams liecību, ka viņš bija taisns un viņš gaidīja. Viņš dzīvoja to, ko sludināja.

117 Tieši tas mums būtu jā dara šodien. Nevienam vīram nav tiesību sludināt, kamēr viņš nav piepildīts ar Svēto Garu. Pareizi! Teologi un matemātiķi, un pārējie var to sagrozīt ar saviem skaidrojumiem. Bet, ja cilvēks kādreiz ir pabijis tur dziļi tuksnesī, tajā svētajā vietā, un saticis Dievu, kā to izdarīja Mozus, tad neviens cilvēks nespēs viņam to atņemt. Viņš zina! Viņš bija tas, kurš tur bija. Nav neviena, kas varētu viņam kaut ko par to pateikt. Viņš tur bija. Tieši tāpēc Jēzus pavēlēja Saviem mācekļiem: "Nesludiniet, līdz jūs aiziesiet uz Jeruzalemes pilsētu un saņemsiet spēku no augšas, tad jūs būsiet Mani liecinieki." Lūk, ko redzēja viņi. Tieši tā.

- 118 Noa. Viņi nespēja neko ieraudzīt; ko viņi darīja pēc tam, kad bija to izdarījuši? Ignorēja Dieva Vārdu un paši sev sagādāja sodu. Pareizi.
- 119 Es pievienojos Džeka Mūra teiktajam, necitējot viņu, bet sakot to, jo es domāju, ka šobrīd tas ir ļoti piemēroti. Džeks Mūrs teica: “Ja Dievs nenogremdēs Ameriku un nesadedzinās to, tad Viņam vajadzēs augšāmcelt Sodomu un Gomoru un atvainoties par to sadedzināšanu.” Un tā ir patiesība.
- 120 Dievs ir taisnīgs. Viņa Vārdam ir taisnīga atlīdzība, un Viņš pavisam noteikti tiesās pasauli par tās rīcību pret Viņa Vārdu šodien. Nav svarīgi, cik daudz mums ir sapulču, cik daudz reliģisko sapulču mums ir, tas nav tas. Šis Vārds!
- 121 Paskatieties, nav bijis reliģiozāku laiku par to, kāds bija tajā dienā, kad Jēzus atnāca uz zemi, ak, tas viss bija reliģijas un tradīciju pārņemts, un tas viss bija nepareizi!
- 122 Tā tas bija, kad Amoss, tas mazais, plikgalvainais sludinātājs... Mēs nezinām, no kurienes viņš nāca. Viņa abas actiņas samiedzās, kad viņš šķērsoja to pakalnu un paskatījās lejup uz Samariju. Tā bija liela tūristu pilsēta, kā Fīniksa. Daudz cilvēku ieradās no visas pasaules, lai paskatītos, paskatītos uz šo vareno pilsētu, cik tā ir skaista. Ak, tur viss notika, naktsklubī, un tā bija īsta izpriecu vieta, “vieta, kur var dzīvot,” tā viņi teica. Bet, kad šis mazais lauku zēns, kuram bija pieskāries Svētais Gars, atnāca uz turieni, viņam nebija neviena, kas varētu iet pa priekšu un organizēt viņa sanāksmes; viņam nebija izlikts neviens paziņojums, ar viņu nesadarbojās neviena konfesija, nebija neviena, kas viņu atbalstītu. Bet, kad viņš pārgāja pāri tam pakalam un samiedza tās actiņas, skatoties uz to pilsētu, viņš redzēja kaut ko, ko neviens no tiem pārējiem neredzēja. Viņi visi redzēja tās pilsētas krāšņumu un pārējo. Bet viņš redzēja gaidāmo Dieva sodu, un viņš pravietoja pret to. Viņi nosauca viņu par “jukušu”. Bet vienpadsmit gadus vēlāk viss notika tieši tā, kā viņš bija pateicis.
- 123 Vai cilvēks var paskatīties uz draudzi, kāda tā ir šodien, un uz cilvēkiem, kādi tie ir, un paredzēt svētības nākotnē? Es paredzu sodu, tikai to. Taisnais Dievs pieprasa sodu par Viņa Vārda ignorēšanu. Viņš ir taisns, atnākot un apliecinot to mūsu priekšā, un izdarot to pareizi. Bet, būdams taisns Dievs visos laikos, Viņš nevar mainīt Savu plānu. Viņš nekad nemaina Savu plānu. Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Viņa ceļi ir tādi paši. Viņa Vārds ir tāds pats. Viss, Viņš ir tāds pats. Viņš ir žēlastības pilns, ja kāds ir gatavs nožēlot, bet, ja tu nenožēlosi, nāks sods.
- 124 Faraons, kad viņš skatījās, viss, ko viņš redzēja, bija tā sauktais fanātiķis, tā sauktais fanātiskais pravietis, ar daudziem apgalvojumiem par atbrīvošanu. Bet izraēlieši redzēja Dieva roku uz Mozus. Tieši tā.
- 125 Tas bagātais vīrs paskatījās un ieraudzīja, viņam bija potenciāls, bet viņa organizācija bija svarīgāka, nekā tas, ko viņš varētu sasniegt ar To. No kurienes bija viņa nākamais skatiens? Viņš paskatījās no elles. Tieši tā. Pie viņa atnāca spriedums. Tā bija nākamā reize, kad viņš paskatījās. Tā tas notiks ar daudziem cilvēkiem šodien.
- 126 Tas romiešu kareivis reiz paskatījās, kad viņi sīta krustā Jēzu. Viņš paskatījās, lai ieraudzītu, ko Viņš bija izdarījis, bet tad jau bija par vēlu.
- 127 Draugi, to izdarīs arī Amerika. Kādu dienu viņi paskatīsies un pateiks: “Patiesi, tas bija Dieva Dēls,” bet būs jau par vēlu. Viņi bija pasmējušies un uzjautrinājušies pēdējo reizi.
- 128 Tad viņš varēja vien paskatīties un ieraudzīt, kur viņš būtu varējis tikt glābts, bet tad jau bija par vēlu. Viņš bija sīti krustā dzīvības Valdnieku.
- 129 Un šodien tik daudzas reizes cilvēki ir aizdzinuši prom no savas sirds Jēzu Kristu, kaut viņi redz, ka Viņš skaidri apstiprina, kas Viņš ir, tepat mūsu vidū. Tieši tā.
- 130 Kādu dienu Pilāts paskatījās un skaidri saprata, bet viņa politika nozīmēja pārāk daudz. Viņš vienkārši nevarēja, viņš nespēja tam pretoties.
- 131 Lutērs paskatījās, un viņš ieraudzīja taisnošanu. Viņš devās kopā ar to. Tad viņi organizējās.

132 Tad nāca Veslijs; kad viņš paskatījās uz Kristu, viņš ieraudzīja svēttapšanu, ka draudzei ir jābūt darītai svētai. Un viņš devās kopā ar svēt...

133 Atnāca pentakosti un ieraudzīja dāvanu atjaunošanu. Ko viņi visi izdarīja? Tieši tāpat kā izdarīja katoļi, viņi to organizēja, atkal ielika to vecajās sliedēs.

134 Ak, Dievs! Kādu dienu es paskatījos un, kad es to izdarīju, es ieraudzīju Alfu un Omegu. Es ieraudzīju Sākumu un Galu. Es ieraudzīju Jēzu Kristu to pašu vakar un... Es ieraudzīju mana grēka Piedevēju. Es ieraudzīju To, kas ieņēma manu vietu. Ak!

Ko redzi tu, kad tu skaties?

135 Tieši šobrīd es skatos uz kādu vecu vīru, savu draugu Bilu Dauhu, kurš sēž šeit. Šis vīrs dzīvo savu deviņdesmit otro gadu. Pirms dažām dienām, tas ir, ne pārāk sen, apmēram pirms sešiem mēnešiem viņam bija pilnīga sirds mazspēja un sirdslēkme vienlaicīgi.

136 “Ārsts saka, ka viņš mirst.” Viņa sieva piezvanīja man un teica: “Brāli Branham, atbrauc. Viņš mirst. Bilš ir tavs draugs.”

Un es teicu: “Labi, es atbraukšu.”

137 Un ceļā uz viņa māju es lūdzu. “Dievs, man nepatīk iet, lai pateiktu viņam 'ardievas'. Es zinu, ka, ja vien viņš izdzīvos, līdz es tur nokļūšu, es varēšu pateikt viņam 'ardievas'.” Zem skābekļa maskas, pilnīga sirds mazspēja, deviņdesmit vienu gadu vecs.

Es iznācu no degvielas uzpildes stacijas un es paskatījos, un, kad es to darīju, es ieraudzīju, ka Bilš iet pa ielu un paspiež man roku.

138 Šovakar viņš sēž šeit. Tas ārsts, kurš viņam to pateica, ir miris. Un šeit sēž pats Bilš Dauhs no Limas Ohaio štatā, stūrēdams cauri slapjdraņķim un sniegam, seko katrai sanāksmei, uz kuru es braucu. Kāpēc? Mēs paskatījāmies, mēs kaut ko ieraudzījām. Tas pats Dievs, par kuru es runāju vakar vakarā tur Kolorādo; vētras laikā es paskatījos, es ieraudzīju, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

139 Šeit sēž Veija kungs, anglis, viņš sēž šeit, šajā pusē, lūk, tepat, es tikko kā ievēroju viņu tur sēžam. Viņš ir atbraucis no Indiānas. Viņš ir anglis. Viņa sieva ir diplomēta medmāsa. Jauks cilvēks! Viendien es ar viņu runāju. Es sludināju kādā sapulcē, savā sirdī viņš apvainojās par to, ko es teicu, un, kad viņš to izdarīja, viņš nokrita miris turpat auditorijā. Viņš tur nomira. Viņa sieva satvēra viņu, pārbaudīja viņa pulsu; viņa acis, viņa seja kļuva tumša, viņa acis...tā nebija izlikšanās, viņa acis izspiedās un acu āboli aizgriezās. Es teicu: “Stāviet mierīgi.” Es paskatījos lejup uz viņu un nodomāju: “Ak, tur guļ tas cilvēks, miris!”

140 Nokāpu lejā, uzliku viņam rokas, viņš bija tikpat auksts kā šis galds. Viņš bija miris. Veija kundze teica: “Ak, brāli Branham, viņš ir miris! Viņš ir miris,” kliegdama pilnā balsī.

141 Es paskatījos tālumā. Es ieraudzīju augšāmcēlšanos un dzīvību. Es palūdzu lūgšanu, ko man pateica Jēzus, un brālis Veijs uzcēlās. Te nu viņš sēž šovakar, augšāmcēlies no mirušajiem, šovakar sēž šeit.

142 Tā tas ir, Veija kungs, lūdzu, piecelies uz brītiņu, lai cilvēki varētu redzēt. Un šeit ir Bilš Dauhs, sēž, lūk, šeit.

143 Kas tas ir? Jo mēs skatāmies uz Viņu, kurš ir tas pats, kas uzcēla Lācaru, Viņš ir tas pats, kas Viņš bija. Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Jā, Viņš nemainās.

144 Šeit man priekšā sēž viens sludinātājs vārdā Blērs. Viņa dēls nesen iekļuva avārijā, un tur sēž viņa sieva, šobrīd slaucīdama acis no asarām. Viņi piezvanīja man uz turieni, un viņš teica: “Brāli Branham, mūsu mazais zēns bija automašīnā un nobrauca no kalna, un viņš ir samīcīts, smadzeņu kontūzija un viss pārējais. Viņš ir teju vai miris, viņš tikko elpo.” Sacīja: “Vai tu palūgsi?”

Es sacīju: “Lūgsim.”

145 Un es sāku, paskatījos, tas bija pa telefonu, un es sāku lūgt. Es teicu: “Kungs Dievs, ko man viņiem sacīt?” Es ieraudzīju mazu zēnu, kurš gāja, skrēja un lēca ar lecamauklu, šādi skrēja pa turieni. Es teicu: “Viņam viss būs labi.” Un te nu viņš ir šovakar. Un te nu viņi sēž. Kāpēc? Tāpēc ka Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

146 Skatieties! Skatieties! Ko jūs redzat, kad skatāties uz Viņu? Es redzu to pašu Dziedinātāju. Āmen! Es redzu To pašu, kurš staigāja Galilejā. Es redzu Viņu Viņa spēkā. Es redzu Viņu, kurš atpazīst cilvēku domas un sirds noslēpumus, parādot to zīmi pirms pēdējā laika. Mēs taču varētu iet cauri šai auditorijai un pa valstīm sakot, kas Viņš ir šodien!

147 Vai jūs zināt, ko es domāju? Kā reiz teica tas vecais nēģeris verdzības laikos. Kādu dienu viņš atnāca, viņš teica: “Ziniet, tā...tagad es esmu brīvs.” Un viņš sāka to stāstīt citu vergu vidū, un vergi teica...

148 Un tas nonāca līdz tam īpašniekam. Un īpašnieks teica: “Ienāc, Sem.” Sacīja: “Ko tu tur starp tiem vergiem stāsti?”

Viņš sacīja: “Boss, es esmu brīvs.”

Teica: “Kā tu esi brīvs?”

149 Viņš sacīja: “Es esmu brīvs no grēka un nāves likuma, jo Jēzus Kristus ir mani atbrīvojis.”

Viņš sacīja: “Sem, vai tu domā to nopietni?”

Tas sacīja: “Jā.”

150 Sacīja: “Es došos uz turieni un parakstīšu tavu atbrīvošanu, un ļaušu tev iet stāstīt par to taviem brāļiem.”

151 Tas vecais vīrs sludināja daudzus, daudzus gadus. Visbeidzot, kādu dienu viņš nonāca pie savām durvīm, viņam bija jāaiziet no šīs dzīves. Un, kad viņš gulēja savā gultā jau dažas dienas komā, pie viņa atnāca daudzi viņa baltie brāļi, lai atvadītos no viņa, jo viņš bija bijis brašs Kristus kareivis. Gulēdams tajā gultā, viņš atguva samaņu, paskatījās apkārt, un viņš sacīja: “Moze, vai tad tu neesi, vai...”

“Sem, vai tu vēl neesi miris?”

152 “Nē.” Sacīja: “Man bija jāatgriežas.” Viņš sacīja: “Es domāju, ka esmu tur.” Sacīja: “Es...es droši vien to nosapņoju.” Sacīja: “Es domāju, ka esmu tur. Un, kad es tur stāvēju,” sacīja, “kāds eņģelis...es tikko biju ievests pa tām durvīm un,” sacīja, “pienāca eņģelis un teica: 'Sem, nāc saņemt savu vainagu, un nāc saņemt savas drānas.’”

153 Viņš sacīja: “Nestāsiet man par vainagu un drānām, vienkārši ļaujiet man stāvēt šeit un skatīties uz Viņu miljons gadu.” Viņš redzēja Viņā To, kas bija atbrīvojis viņu no grēka un nāves. Viņš tur redzēja To, kas bija viņam līdzās visā grūtajā un vieglajā. Ak, Dievs!

154 Torīt es gulēju savā gultā. Man reiz bija... Jūs zināt manu dzīves stāstu. Man bija vecs suns, mēs saucām viņu par Frici. Viņš pavadīja mani uz skolu; oposumu slēpņi un pārējais. Nu, es viņu ņēmu līdz katru rītu. Es mēdzu pamosties tur augšstāvā, mazā baļķu mājiņā, es dzirdēju, kā viņš rej tur tālu ieplakā. Viņš nekad man nemeloja. Es vienmēr gāju pie viņa, un viņam bija kaut kas priekš manis.

155 Ziniet, kādā no šiem rītiem es izdzirdēju, kā viņš rej tur, tajā kanjonā. Man būs jāaiziet un jāpaskatās, kas viņam ir. Viss būs kārtībā.

156 Paklausies, brāli, atļauj man tev pateikt. Ir tikai viena lieta, ko ieraudzīt, kad tu skaties uz Jēzu Kristu, tas ir, redzēt Viņā Dievu, to pašu vakar, šodien un mūžīgi. Es ticu, ka šovakar Viņš ir šeit, lai izdarītu mums to pašu, ko Viņš darīja toreiz.

Uz brītiņu nolieksim savas galvas lūgšanā. Lūdzieties!

157 Vai šovakar šeit būs kāds, kurš pateiks: “Brāli Branham, paprasi Dievam, lai Viņš ir man

žēlīgs. Es vēlos skatīties un redzēt Viņu citādāk. Es esmu skatījies uz Viņu un izteicis minējumus. Es esmu skatījies uz Viņu un bijis neziņā. Es esmu skatījies uz Viņu un šaubījies. Vai tiešām es Viņam rūpu? Vai Viņš mani mīl? Vai visas šīs lietas, kas par Viņu ir pateiktas, ir taisnība? Es vēlos zināt, vai tā ir taisnība. Vai tu paprasīsi Viņam atklāt man to šovakar?" Vai tu pacelsi savu roku? Lai Tas Kungs jūs svētī. Tas ir labi. It visur.

158 Dārgais Kungs, par Tevi ir rakstīts tik ļoti daudz. Mēs zinām, ka Tu esi tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Mēs lūdzam, Kungs, lai šovakar, kad mēs skatāmies, mēs redzētu Jēzu Kristu. Tu apsolīji Savā Vārdā, ka tos darbus, ko Tu darīji, darīsim arī mēs. Tu apsolīji, ka pēdējās dienās, ka Tu atkal būsi šeit uz zemes Svētā Gara veidā, ka draudze būs piepildīta ar spēku, ar Svēto Garu. Tu teici: "Vēl mazliet, un pasaulei nebūs nekāda labuma no skatīšanās, jo viņi to neredzēs. Bet jūs to redzēsiet, jo Es būšu ar jums un jūsos līdz pat galam."

159 Kungs Jēzu, kamēr vēl cilvēkam ir iespēja skatīties, lai šovakar viņi paskatās un ierauga Viņu Viņa augšāmcelšanās spēkā. Viņš nav miris, bet Viņš dzīvo mūžīgi, gatavs būt aizbildnis tiem, kas ir gatavi Viņu apliecināt. Dāvā to Kungs. Un lai visi šie lūgumi, kas ir paprasīti, tiek dāvāti. Tēvs, dāvā šīs lietas Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

160 Tagad ir pienācis laiks lūgties par slimajiem. Es par jums palūdzu; ticiet, ka Dievs atbildēs.

161 Un tā, man šķiet, ka Billijs teica, ka viņš izdalīja vairāk lūgšanu kartīšu. Vai tas bija B? B. Ļoti labi. Mums nav laika; es nedaudz pārtērēju laiku, piedodiet man. Man ir tikai dažas minūtes. B, kur mēs...kur mēs beidzām pagājušajā vakarā? Kur mēs beidzām, kur mēs beidzām pagājušajā vakarā? [Kāds saka: "Mēs paņēmām viņus visus."–Tulk.] Ak, paņēmām visus? Tad mēs vienkārši sāksim no B, numur viens. Ļoti labi.

162 Numur viens, kurš... [Pārtraukums lentas ierakstā–Tulk.] ...trīs, četri, pieci.

163 Tagad kāds pieskatiet. Nāc šurp, Billij, daži no jums, ātri, jo mums vairs nav laika. Mēs tikai...un nekavējieties. Dažreiz viņi ir kurlī un nedzird, un...vai varbūt viņi nevar piecelties, vai kaut kas cits. Ja tas tā ir, nu, mēs...

164 Numur viens, divi, trīs, četri, pieci. Labi, iznāciet šeit priekšā, lūdzu. Tur ir viens, divi, trīs, četri... Pareizi. Piedodiet, ser. Seši, septiņi, astoņi, deviņi, desmit, lai viņi tagad pieceļas. Seši, septiņi, astoņi, kāds, lūk, astoņi, deviņi, desmit. Astoņi, deviņi... Labi. Viens, divi, trīs, četri, pieci...septiņi, astoņi, deviņi, desmit. Labi, no desmit līdz piecpadsmit, piecelieties; kuriem ir B, labi, tās ir visas izdalītās kartiņas. Piecpadsmit, labi, no piecpadsmit līdz divdesmit, piecelieties. No viens līdz divdesmit, uz lūgšanu kartītēm, ieņemiet savu vietu *šeit*. Viens, divi, trīs, četri, pieci, seši, septiņi, astoņi, deviņi, desmit, vienpadsmit, divpadsmit, trīspadsmit, četrpadsmit, piecpadsmit, sešpadsmit, septiņpadsmit, astoņpadsmit, deviņpadsmit. Tieši tā. No divdesmit līdz divdesmit pieci.

165 Cik daudziem nav lūgšanu kartītes? Tik un tā ticiet Viņam. Kamēr viņi sanāk, lai ieņemtu savu vietu, kamēr to dara šie divdesmit pieci, pirmie divdesmit pieci, atļaujiet man pajautāt jums. Bībelē, vēstulē Ebrejiem ir teikts, ka "Jēzus Kristus ir mūsu augstais priesteris". Vai jūs tam ticat? "Tāds, kas spēj just līdzī mūsu vajībām." Vai tad šodien mēs sēdēsim trulī; redzot, ka mūsu Augstais Priesteris dara sevi zināmu mūsu vidū, bet mēs sēdēsim kā dumji lopi, kurus ir jādzen? It nemaz. Būsim modri un darīsim, no visas sirds ikvienas cīņas priekšā. Neesiet kā dumji lopi, kurus dzen. Esiet varoņi! Jūs, ļautiņi, skatieties šurp un ticiet. Ieskatieties Rakstos, ko Viņš apsolīja. Labi.

Mēs neaizņemsim daudz laika, mēs uzreiz sāksim lūgšanu rindu.

Palūgsim vēlreiz.

166 Kungs Jēzu, tagad tas ir Tavās rokās. Es esmu Tavās rokās. Kungs, paņem Vārdu, kurā Tu teici: "Kā tas bija Sodomas dienās," to, uz ko es atsaucos šovakar. Tu teici svētā Jāņa 14:12, kad Tu runāji ar Saviem mācekļiem par aiziešanu, Tu teici: "Kas Man tic, tos darbus, ko Es daru, darīs arī viņš."

167 Bībelē ir teikts, ka "Dievs daudzkārt un dažādos veidos runāja uz praviešiem, tas ir, runāja

uz tēviem caur praviešiem; šajās pēdējās dienās caur Savu Dēlu Jēzu Kristu”. Un Viņš ir Vārds. Mēs zinām, ka pravieši nāca, Gars nāca pār viņiem un padarīja šo Vārdu dzīvu tai paaudzei; nolādēja ķēniņus, atnesa tiesu, īstenoja taisnīgumu, izglāba pazudušos; pravieši, pie kuriem nāca Vārds.

168 Lūk, šajā pēdējā dienā, Kungs, Tu esi apsolījis. Tu teici: “Kā tas bija Sodomas dienās,” kad Ābrahāms sēdēja tur dienas tveicē, tā mazā, izsauktā draudze. Mēs šodien skatāmies pa visu pasauli, Tēvs, mēs redzam precīzu Sodomu, izvirtušus, remdenus pagānus. Un mēs redzam šos trīs eņģeļus parādāties Ābrahāma priekšā.

169 Divi no viņiem devās pie remdenās draudzes, Lata, lai mēģinātu viņus izsaukt. Divi devās uz turieni, mūsdienu Billijs Grēms, lai izsauktu viņus ārā; nekādu brīnumu, tikai apžilbināja viņu acis. Evaņģēlija sludināšana to dara.

170 Bet bija Viens, kas palika šeit kopā ar Ābrahāma grupu, simbolizējot izredzētos, izsauktos, kuri nebija Sodomā; dzimuši ārpus Sodomas, patiesā draudze, šodienas Ābrahāma dzimums [sēkla]. Un, kad šis Cilvēks, kas runāja ar viņiem, sacīja: “Kur ir tava sieva Sāra?”

Sacīja: “Viņa ir teltī aiz Tevis.”

171 Un Viņš sacīja: “Es tevi apmeklēšu noliktajā laikā.” Un viņa iesmējās.

172 Viņš sacīja: “Kāpēc viņa smējās?” Viņš atpazīna, ko viņa runāja un domāja sevī, būdams ar muguru pret telti, kurā viņa atradās.

173 Jēzus no Nācaretes, Dieva Dēls, ir pateicis mums Savā Vārdā: “Kā tas bija tajā dienā, tā būs, kad atnāks Cilvēka Dēls.”

174 Un tas ir ļoti dīvaini, Tēvs, ka nevienos laikos nav bijis kāda reformatora, kas būtu devies uz Sodomu, kura vārds beigtos ar “h-a-m”, līdz šodienai; Tavs kalps Billijs Grēms [Angļu. val.: Graham–Tulk.] Sodomā dara savu darbu.

175 Tagad, Tēvs, es lūdzu, lai Tu izglāb Ābrahāma dzimumu, kas šovakar atrodas šeit, piepildi viņus ar dārgā apsolītā Dēla Svēto Garu. Tūlīt pēc tam Dievs, kas bija izpausts miesā, parādīja to zīmi, tad uz skatuves iznāca apsolītais dēls. Dievs, mēs esam gaidījuši Viņu jau divus tūkstošus gadu, Ābrahāma dzimumu. Daudzi ir aizmiguši; šī ir septītā sardze, mēs gaidām, ka jebkurā brīdī var atskanēt sauciens: “Lūk, Līgavainis nāk.”

176 Dāvā šovakar, Tēvs, lai cilvēku sapratne būtu atvērta, lai viņi redzētu, ka šī zīme bija apsolīta tieši pirms Dēla atnākšanas. Tāpat kā bronzas čūska simbolizēja Kristu, tā arī tā dēla atnākšana un viņa atnākšanas zīme (dabiskajā ziņā) simbolizē garīgo: Jēzus, Ābrahāma Karaliskās Sēklas, atnākšanu šodien. Dāvā to, Kungs. Mēs prasām to Jēzus Vārdā, nododot sevi Tev. Āmen.

177 Es gribētu pateikt vienu lietu, pirms mēs lūgsimies par slimajiem. Daudziem cilvēkiem ir nepareizs priekšstats par dāvanu. Dāvana nav kaut kas tāds, ko Dievs tev dod, lai tu ietu un teiktu: “Nu, es aiziešu uz turieni un paņemšu *to* un paņemšu *šito*, un darīšu *to*.” Tās nav dāvanas. Tik daudzi cilvēki tā domā, bet viņiem ir nepareizs priekšstats. Dieva dāvana ir vienkārši zināt, kā nolikt sevi maliņā, lai Dievs varētu tevi lietot; tas arī ir viss, kas ir dāvana. Saprotat? Kamēr vien tu esi sevī...

178 Vai tad pats Jēzus neteica: “Dēls var darīt...” Jāņa Evaņģēlijs 5:19: “Patiesi, patiesi, Es jums saku: Dēls pats no Sevis nevar darīt neko.” Viņš gāja gar to baseinu, kur bija visi tie sakropļotie, bet dziedināja vienu vīrieti ar prostatas problēmām vai kaut kādu (palēninātu) slimību. Viņš teica: “Dēls no sevis nevar darīt neko, bet, ko Viņš redz Tēvu darām, to arī Dēls dara tāpat.” “Tas neesmu Es,” Viņš teica, “kas dara tos darbus; tas ir Mans Tēvs, kas mājō Manī, Viņš dara tos darbus.”

179 Un tā, jūs, cilvēki, kas sēžat tur, neuzdrošinieties skatīties uz nevienu cilvēku. Skatieties uz Kristu; Viņš ir tas īstais. Un Viņš apsolīja, ka pēdējās dienās Viņš izpaudīs Sevi cilvēciskā miesā, kā Viņš izdarīja tur Sodomā. Lūk, jūsu miesā, manā miesā, vienkārši atvērsim savas sirdis un atmetīsim savu domāšanu, un vienkārši ļausim Vārdam virzīties pa savu kursu šovakar mūsos; tad

mēs redzēsīm Dieva, Viņa Gara varenās dāvanas izpaustas mūsu priekšā.

180 Esiet ļoti godbijīgi. Lai neviens neiet prom. Esiet ļoti klusi un lūdzieties. Esmu pārliccināts, ka jūs to izprotat.

181 Un, ja šeit ir kāds, kurš domā, ka tā ir mānīšanās, es izaicinu viņu atnākt uz platformas. Jebkuru! Bet gadījumā, ja jūs baidāties to darīt, neko par to nesakiet.

182 Jēzus Kristus Vārdā es ņemu savā kontrolē katru garu, kas ir šeit, lai pieteiktu Dieva Vārdu.

183 Šovakar šeit ir tāda aina kā Jāņa Evaņģēlija 4. nodaļā. Kāds vīrietis un sieviete satiekas, domājams, pirmo reizi. Es tevi nepazīstu. Varbūt tu mani pazīsti no avīzēm un no dzirdētā, bet es tevi nepazīstu. Tu to zini. Mēs viens otram esam sveši, tāpat kā mūsu Kungs reiz satika kādu sievieti pie akas; vīrietis un sieviete satiekas, sarunājas.

184 Bet, ja es nāku kā viens no...kā kāds no mūsu brāļiem, sakot: “Dievs man ir devis dziedināšanas dāvanu...”

185 Vai jūs zināt, kas ir dziedināšanas dāvana? Ticība dziedināšanai. Saprotiet, tu vienkārši atlaid vaļā savu ticību, lai lūgtu par kādu; tas arī ir viss, kas ir dziedināšanas dāvana. Tādai vajadzētu būt katram kalpotājam, ikvienam, saprotiet, vajadzētu būt dziedināšanas dāvanai. Tas spēks, kas tevi dziedina, ir tevī, Svētais Gars, tev vienkārši ir jāļauj tam izdarīt savu darbu. Tas arī viss.

186 Tieši tāpat kā dzīvība, kas ir kokā. Nav vajadzības ieliet ābolus kokā, lai tas ražotu ābolus. Tas vienkārši tiek iestādīts zemē, un tas dzer un ražo.

187 Nu, tieši tā tu dari ar Svēto Garu. Tas ir tevī iekšā. Tu vienkārši dzer no neizsmeļamā Jēzus Kristus avota, un tas nes Gara augļus. Saprotat?

188 Tagad es stāvu šeit, nepazīstot tevi. Dievs zina to. Tu esi pilnīga svešiniece.

189 Un tā, ja es aizietu un uzliktu tev rokas, un teiktu: “Māsa, tu kļūsi vesela.” Tu varētu tam noticēt, un tas būtu labi. Bet, nu, kas būs, ja Viņš atnāks...? Redziet, tas bija tajās aizgājušajās dienās, toreiz pentakostu dienās.

190 Šodien mēs dzīvojam tālāk par to. Mēs esam aiz pentakostiem, tāpat kā aiz metodistiem un luterāņiem. Mēs esam tālāk, pie pašas Tā Kunga atnākšanas, kad kalpošanai, ko veica pats Jēzus Kristus, ir jābūt tieši tādai. Tāpat kā noslēdzošajam akmenim uz piramīdas, tam ir jābūt tik ļoti noslēpētam, lai katrs akmens iederētos pilnīgi. Un draudzei ir jānonāk līdz tādām stāvoklim, lai varētu saņemt to noslēdzošo Akmeni, un tad tas viss iet augšāmcelšanā, kad ir uzcelts tas Ķermenis.

191 Vai jūs tam ticat? Vai jūs ticat, ka šīs lietas, ko es jums saku, ir patiesība? Vai ticat? Ja Kungs Jēzus man pateiks kaut ko, ko tu esi izdarījis, kaut ko, ko tev nevajadzēja darīt, kaut ko, kas ar tevi nav kārtībā, lai kas tas arī nebūtu, finansiāli, sadzīviski, es nezinu; lai kas tas nebūtu, vai tu ticēsi man, vai ticēsi, ka es esmu Viņa kalps?

192 Tu esi kristiete. Saproti, es runāju ar tevi vienkārši, lai atrastu tavu garu. Saproti, tieši šādi Viņš darīja to pie tās akas, Viņš teica: “Atnes man dzert.” Tu esi kristiete. Tu esi ticīga. Tā tas ir. Nevis kāda autostopiste, bet ticīga! Ļoti labi. Tava problēma, tava galvenā problēma ir tavā kaklā. Uz tava kakla aizmugures tev ir audzējs, un tas audzējs rada tev spiedienu. Tas bojā tavas acis un tā tālāk. Vai tā ir taisnība? Tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS. Tā tas ir. Ja tu tam ticēsi, tas aizies. Lai Dievs tevi svētī. Tagad ej.

193 Sveicināti, ser! Es tevi nepazīstu. Mēs viens otram esam svešinieki. Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Ja es varu atslābināties pietiekami, lai Svētais Gars varētu izmantot manas lūpas un manas acis, gluži kā...

194 Vai jūs kādreiz esat redzējuši sapni? Protams. Ir kāda daļa no tevis...tavām piecām maņām ir jābūt neaktīvām. Tev ir apziņa un zemapziņa. Tava pirmā apziņa ir *šeit*, bet tava zemapziņa ir, lūk, *šeit*. Tavām piecām maņām ir jābūt neaktīvām, lai dodos uz *šejiem*, lai sapņotu; bet, kad tu atgriezies, tas iespaido, lūk, šo tādā mērā, ka tu atceries, par ko tu sapņoji.

195 Lūk, redzētāji, pravieši, viņu zemapziņa nav *tur*, tā ir tieši *šeit*. Tu neaizej no savām piecām maņām; tu stāvi, tu stāvi kājās, sapņodams. Un, ja tu teiktu sapņot... Ja es pateiktu: “Nosapņo man sapni,” tu nevarētu to izdarīt; tāpat arī es nevaru redzēt jums kādu vīziju. Ir vajadzīgs, lai to izdara Dievs. Bet man nav jāaizmieg, lai to redzētu, es stāvu šeit un redzu to. Tā ir Dieva dāvana. Ja es varu aizvēkt no ceļa pirmo apziņu, tad Dievs izmantos to otru apziņu, ja Viņam būs kaut kas sakāms. Tas ir atkarīgs no Viņa.

196 Bet, ja es varu, ar Dieva palīdzību... Ja Jēzus stāvētu šeit šajā uzvalkā, ko Viņš man iedeva, ja tu būtu slīms, Viņš nevarētu tevi dziedināt; nē, Viņš to jau izdarīja, kad Viņš nomira. Un es nezinu, kāpēc tu esi šeit. Tu esi vienkārši cilvēks. Mēs esam aptuveni, apmēram viena vecuma, un mēs vienkārši stāvam šeit uz platformas, satiekamies pirmo reizi. Vai tu tici, ka Dievs var atklāt man tavas vēlmes vai to, ko tu esi darījis, vai tavus šķēršļus? Ja Viņš var pateikt tev to, kas ir bijis, Viņš var pateikt tev to, kas būs. Vai tu tam tici?

197 Es negribu aizņemt pārāk daudz laika, bet es esmu smagi sludinājis, un tev ir...laiks, nervozums, tev ir patiešām jāatslābinās; jo nav nekā, ko es varētu izdarīt, ja vien Viņš man to neparāda.

198 Jā, šeit tas ir, tā gaisma nonāk pār to vīru. Ļoti labi, ser. Nē, ser, tu neesi šeit sevis dēļ, tu esi šeit kāda cita dēļ, un tā ir meita. Un tā meita dzīvo Kalifornijā, un pirms kāda laika viņa iekļuva autoavārijā. Un tu gribi, lai es... Tu stāvi šeit, lai es palūgtu par viņu, jo viņu tas joprojām nomoka. Un paklausies, ļauj man tev kaut ko pateikt, tā autoavārija nebija Kalifornijā. Tas notika Dalasā, Teksasā, lūk, kur notika tā autoavārija. Vai pareizi? Ar viņu viss būs kārtībā. Neaizmirsti, es redzu, kā viņa iet. Ļoti labi, tici. Tagad ej un tici, brāli. Lai Dievs tevi svētī.

199 Sveicināti, kundze! Es tev esmu svešinieks. Mēs viens otru nepazīstam, mēs esam pilnīgi svešinieki. Vai tu tici, ka Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi? Vai tu Viņam tici? Un tā, ja Svētais Gars var man kaut ko par tevi pastāstīt, par ko tu zini, ka es to nezinu, tad tas liks tev noticēt, vai ne? Tu esi...tevi ir sarežģījumi. Tev ir daudzas lietas, bet tā galvenā ir tā, ka tev drīzumā būs operācija audzēja dēļ, un tas audzējs ir tavā sēnā. Tā tas ir. Tā tas ir. Tieši tāpēc tu esi šeit – lai palūgtu par to. Ja es varētu pateikt tev, kāds ir tavš vārds, vai tu ticētu, ka es esmu Viņa pravietis, jeb ticētu, ka viss būs labi? Holmana kundze, ej pa savu ceļu priecājoties. Saprotat? Lai Dievs tevi svētī. Tagad tici. Nešaubies.

200 Sveicināti, kundze! Mēs viens otram esam svešinieki. Jūs esat jaunāka par mani, vienkārši sievietē un vīrietis.

201 Tikai mirklīti, visi esiet patiešām godbijīgi. Tā Kunga Gars aizgāja no šejienes.

202 Šis vīrietis, kas sēž *šeit*, ar brillēm, tev ir garīga problēma tavā prātā; tu nezini, ko darīt. Tu esi pilnībā apjucis. Tici, un viss būs kārtībā. Tieši tā. Vai tu to darīsi? Ļoti labi.

Esiet godbijīgi.

203 Lūk, šeit ir kāda kundze, viņa sēž tieši šeit, viņa skatās, viņas rokas ir saliktas *šādi*, viņa lūdzas. Viņai ir slīma roka, par kuru viņa lūdzas. Ja tu ticēsi, jā, Dievs to dziedinās. Es tevi nepazīstu, tu nepazīsti mani, bet tu kaut kam pieskāries. Tu nepieskāries man, tu esi divdesmit pēdu attālumā no manis. Jēzus Kristus tevi dziedina. Tava ticība dara tevi veselu.

204 Vai tad tas nav tas pats Jēzus, augstais Priesteris, kas spēj just līdzī mūsu vājībām! Vai tad jūs neticat, ka tas tā ir?

205 Piedodiet man, man vienkārši ir jāseko tā, kā tas iet.

206 Es jau kļūstu vājš, saprotiet, tikai vienu... Ziniet, mūsu Kungs, reiz kāda sievietē pieskārs Viņa drēbēm, un Viņš teica...

207 Atvainojiet, šī melnādainā kundze, kas sēž šeit, lūdzas; problēmas ar žultspūsli, augsts asinsspiediens. Tici kundze, tas tevi atstās. Āmen.

208 Es paskatījos, un šeit stāvēja kāda melnādaina kundze, saprotiet, viņas ticība uzreiz pievilka

to. Āmen.

209 Tā kundze uzreiz aiz viņas, ar astmu. Ja tu ticēsi, ka Dievs darīs tevi veselu no tās astmas, tad tu vari to saņemt, ja tu tam ticēsi.

210 Tavā sirdī ir liela vēlēšanās, un tā ir likumīga vēlēšanās. Tu gribi bērniņu. Un iemesls, kāpēc tev tas nav iespējams, ir tas, ka tev ir sieviešu slimība. Un tā ir taisnība. [Māsa saka: "Tieši to es ierakstīju kartītē."—Tulk.] Labi, vai tagad tu tici, ka tu...ka Dievs tev to dos? ["Jā. Pareizi."] Ja Kungs Jēzus man pateiks, kas tu esi, vai tu ticēsi? ["Jā."] Lambertas kundze. ["Pareizi."] Tagad ej, tici tam. Vai tas liek tev ticēt?" ["Āmen."] Lai viņa to saņem, Dievs, Jēzus Kristus Vārdā.

Ticiet!

211 Ser, mēs viens otram esam sveši, bet Dievs pazīst mūs abus. Vai tu tici, ka Kungs Jēzus atklās man tavas problēmas? Tu tici. Tu neesi no šejienes, tu neesi no Arizonas. Tu esi no tāliem austrumiem, no Mičiganas. Tā tas ir. Pareizi. Tev ir augsts asinsspiediens, artēriju sacietēšana, slikta dzirde. Tas tevi ir atstājis. Brauc atpakaļ uz Mičiganu, Kungs Jēzus dara tevi veselu.

Ticiet Dievam!

212 Tā kundze, kas sēž, lūk, tur, lūdzas par savu tēvu. Viņam ir parkinsona slimība. Un tas... Tagad es viņu redzu, un viņš ir aizēnots. Viņš ir ne tikai nāves ēnā, bet arī mūžīgās nāves ēnā, jo viņš nav glābts. Tā ir taisnība. Vai tu tici, ka Dievs viņu glābs un viņu dziedinās? Ja tev ir pietiekami daudz ticības, lai pieskartos Jēzum Kristum, mūsu augstajam Priesterim, tu noteikti vari to pieņemt.

213 Un tā, vai tu varētu izdarīt man pakalpojumu? Uzliec savu roku sievietei, kas atrodas tev blakus. Viņa lūdzas par savu brāli. Jā. Tas brālis ir slimš, un viņš ir arī alkoholiķis. Tā ir taisnība. Vienkārši tici, viņš pārstās dzert un izveseļosies.

"Ja tu vari ticēt, viss ir iespējams!"

214 Tā kundze, kas sēž šeit, lūdzas, tieši šeit manā priekšā, viņa ir noliekusi galvu. Es varu jums teikt, viņa lūdzas: "Kungs, ļauj, lai tā esmu es!" Šī kundze ir... Viņa lūdzas par kādu draugu, un tas draugs atrodas šeit slimnīcā, mirst no vēža; un arī par sevi. Viņa palaidīs to garām. Kellijas kundze, piecelies kājās un pieņem dziedināšanu Jēzus Kristus Vārdā. Es nekad savā dzīvē šo sievieti neesmu redzējis.

215 Vai tu tici, ka Dievs dziedina sirds slimības? Vai tu tici, ka Viņš dziedina tavējās? Ļoti labi, tad vienkārši dodies uz priekšu, sakot: "Paldies Tev, dārgais Dievs!"

216 No rīta tev ir grūti piecelties, jo tu esi ļoti stīvs tā artrīta dēļ. Rīt tas šādi vairs nebūs, ja tu vienkārši ticēsi tam un iesi uz priekšu. Tieši tā.

217 Ļoti labi, ser. Tev ir vajadzīga asiņu pārliešana no Golgātas, tas izārstē diabētu un visu pārējo. Vai tu tici, ka Viņš to dara? Ļoti labi, arī tavējais var tikt izārstēts, ja tu vienkārši ticēsi no visas sirds.

218 Nāciet šurp. Tu esi nervoza, tāds ir iemesls tavai problēmai. Tev ir kuņģa čūla. Vai tu tici, ka Dievs to dziedinās? [Māsa saka: "Jā, es ticu."—Tulk.] Es gribu tev kaut ko parādīt. Es uz brītiņu noņemšu savu pulksteni. Nervozums, tas ir ļoti grūti, bet tu esi laba dvēsele. Atļauj man paņemt tavu roku. Es gribu paņemt tavu roku. Es gribu, lai tu paskaties uz manu roku. Tagad skaties, es uzlikšu tavu roku uz manējās. Tagad tu to redzi, redzi, kā tas tur kustas, kaut kas līdzīgs mazām vibrācijām? ["Jā, es redzu."] Tā ir tā dzīvā čūla. Tagad skaties, noņem savu roku, tagad tā atkal paliek normāla. Tagad es uzlikšu tur savu roku, tur nekas nenotiek, vai ne? ["Nē."] Bet es uzlikšu tur tavu roku, lūk, tas atkal ir tur. Redzi? ["Jā."] Lūk, tur ir kaut kas simbolizējošs, ko tu vari faktiski redzēt ar savām acīm. Vai pareizi? ["Jā. Āmen."] Pacel savu roku, lai sanākušie redzētu, ka tā ir taisnība.

219 Šeit, sanākušie var to redzēt. Uzliec savu roku šeit. Tagad noņem savu roku, kundze. Tagad atkal uzliec roku šeit. Tā ir dzīva čūla. Tie ir audi, kaut kas, kas apēd audus. To izraisa nervozitāte,

tas izplatās. Tev ir arī sieviešu slimība. Labi.

220 Un tā, šeit, lūk, kad ir tas brīdis, kad tev ir jāuzņemas iniciatīva, vienkārši lai šī kundze zinātu.

221 Tagad es gribu, lai sanākušie tur savas galvas noliektas un lūdžas, jo tas iet no viena uz otru. Kad jums ir... Jēzus teica: "Manā Vārdā tie izdzīs ļaunos garus." Tagad turiet galvas noliektas, ja negribat čūlu. Saprotat?

222 Un tā, es gribu, lai tu paskaties. Tev ir čūla, tagad pavēro manu roku un ievēro, ka es savu roku nekustinu.

223 Debesu Tēvs, lai Tava žēlsirdība un žēlastība ir uz šīs sievietes, lai viņu dziedinātu. Viņa vēro manu roku. Viņa vēro, Tēvs, lai redzētu, vai ir kādas izmaiņas. Un es zinu, ka viņas ticība, būdama nervoza...es lūdzu, Dievs, lai Tu viņai palīdzi. Jēzus vārdā, palīdzi viņai.

224 Un tā, kundze (es vēl neesmu atvēris savas acis), bet šī kundze zina, ka mana roka joprojām ir tāda pati kā agrāk. Vai tā ir taisnība, kundze? [Māsa atbild: "Jā, ser."–Tulk.] Tagad paskatieties uz to ļoti uzmanīgi.

225 Lūk, tas netiek darīts, lai uztaisītu šovu. Tas tiek darīts, lai apliecinātu, ka Jēzus Kristus tur Savu Vārdu. Lūk, Viņš teica: "Manā Vārdā tie izdzīs ļaunos garus."

226 Tagad es turēšu savu roku, cik vien iespējams nekustīgi. Un es gribu, lai tu ievēro, ka tas nav tāpēc, kā es turu savu roku. Redzi, tas ir tur visu laiku. Vai redzi, kā tā piepampst? [Māsa saka: "Jā."–Tulk.] Ar katru reizi ir aizvien sliktāk. ["Jā."] Jo es to turu. Visa mana roka ir nejutīga līdz pat elkonim. Tagad vienkārši pavēro to, tikai uz brītiņu.

227 Kungs Jēzu, tas nav izrādīšanās dēļ (mums tā nevajag darīt), bet lai piepildītos Tavs Vārds. Tu nekad nedziedināji cilvēkus tikai tāpēc, lai parādītu, ka Tu esi Dievs, bet tā bija Tava Vārda piepildīšana. Un tas ir tas veids, kā es...kāpēc es daru to šovakar, Tēvs, mana ticība tic, ka šī labā sieviete var tikt dziedināta no šī dēmona.

228 Sātan, es apsaucu tevi Jēzus Kristus Vārdā, kurš triumfēja pār visām slimībām, un tās ir zem Viņa kājām. Un kā Viņa kalps es uzņemos iniciatīvu. Jēzus Vārdā, atstāj šo sievieti, izej no viņas.

229 Lūk, es neesmu pakustinājis savu roku. Šī kundze ir mana lieciniece. Kaut kas notika ar manu roku, vai ne? [Māsa saka: "Jā, ser."–Tulk.] Ja tā ir taisnība, saki: "Āmen." ["Jā. Āmen."] Tas ir prom, vai ne? ["Jā. Āmen. Tas prom."] Tu esi dziedināta. Lūk, te nu viņa ir. Tagad paskaties šurp. Es uzlieku savu roku, tagad tu uzliec savu roku, nekas nemainās. ["Jā. Āmen."] Tu esi dziedināta. Ej, ej un paēd savas vakariņas, Jēzus Kristus dara tevi veselu.

"Manā Vārdā viņi izdzīs ļaunos garus!" Jā.

230 Vai tu tici, māsa? Vai tu tici? Vai tu tici, ka Dievs var aizvākt no tevis to astmatisko stāvokli un padarīt tevi veselu? Labi, ej savu ceļu, saki: "Paldies Tev, Kungs Jēzu. Es ticu Tev no visas sirds."

231 Sveicināti, ser! Tevi apgrūtina sirds, tāda kā blokāde, ko ir izraisījis nervozums; sitiens, divi sitiens, viens uz...divi no vienas puses un viens no otras. Ļoti labi, ser, tagad tas beidzas. Ej. Tava ticība dara tevi veselu, ser. Ej, ticot no visas sirds. Labi.

232 Vēl viens slims kuņģis. Vai tu tici, ka Jēzus dara tevi veselu? Vienkārši ej, saki: "Paldies Tev, Kungs Jēzu!" Tici tam. Ja Viņš var pateikt tev, kas tu esi, Viņš, protams, var tevi dziedināt.

233 Kā būtu, ja es neteiktu tev ne vārda, vienkārši uzliktu tev rokas; vai tu ticētu, ka esi dziedināts, sēžot tajā krēslā? Vai tu ticētu? Ej pa savu ceļu, saki: "Paldies Tev, Kungs!" Tas ir tas, kam tu tici.

234 Nāc. Vai tu tici, ka Dievs dziedināja to muguras problēmu, kad tu sēdēji tur? Labi, tu vari doties, sacīt: "Paldies Tev, Kungs!" Tici no visas sirds. Dodies uz priekšu un tici.

235 Ser, ja Dievs tevi nedziedinās, kādu dienu tu kļūsi kropls, lūk, *šāds*, staigāsi ar spieķīti tā artrīta dēļ. Kāpēc gan nepieņemt Viņu tieši tagad? Vai tu tici tam? Ej savu ceļu un saki: “Paldies Tev, Kungs!” Un uzmin uz tā, un turpini iet pa savu ceļu priecājoties.

236 Jēzus dziedina tavu muguru un dara tevi veselu. Vai tu tam tici? Ļoti labi, ej pa savu ceļu, sakot: “Paldies Tev, dārgais Dievs.”

237 Nāc šurp, kundze. Nu, no kā tu baidies? Tu baidies tāpēc, ka tev ir menopauzes laiks. Tu zini, ko es gribu pateikt, sievietes pārmaiņas. Un viss pārējais, vēl vakarā tu kļūsti nogurusi. Tu nespēj izdarīt savu darbu, tu tik ļoti nogursti. Vai tā ir taisnība? [Māsa saka: “Tā ir taisnība.”–Tulk.] Labi. Tagad viss ir kārtībā. Ej, tava ticība dara tevi veselu.

238 Vēl viens; nervozums, bet tu visu mūžu esi bijis nervozs, esi bijis mazliet nervozs, kad tu biji jaunāks. Tu nedaudz nervozi staigāji apkārt. Bet šķiet, ka tagad tevi kaut kas ir pārņēmis. Tu visu laiku esi nomākts. Vai pareizi? Tā vairs nebūs, ja tagad tu noticēsi man kā Dieva pravietim. Ej un tici.

239 Cik daudzi tur tic no visas sirds? Uzlieciet savas rokas viens otram. Jēzus Kristus no Nācaretes Vārdā es pieprasu visiem šeit klātesošajiem vīriešiem un sievietēm uzlikt savas rokas vienam uz otra.

240 Ja Dieva Vārds, daļa no tā, ir pareiza, tas viss ir pareizs. Jēzus Kristus teica: “Manā Vārdā viņi izdzīs ļaunos garus.” “Dieva Vārds ir sirds domu un nodomu atpazinējs.”

241 Jēzus teica: “Ja viņi uzliks rokas slimajiem, tie izveseļosies.” Ikviens ticīgais, kas ir šeit, sakiet uz to: “Āmen.” [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Tādā gadījumā, jūs esat ticīgi; lūdzieties par to, kam ir jūsu... Lūdziet par tiem, kuru rokas ir uzliktas jums, jo viņi lūdzas par jums. Lūgsimies kopā un sakausim ienaidnieku, un lai katrs šeit klātesošais slimnieks tiek dziedināts Jēzus Kristus klātbūtnē.

242 Visuvarenais Dievs, dzīvības Autor, ikvienas labas dāvanas Devēj, sūti Savu svētību pār šiem cilvēkiem.

243 Sātan, tu esi zaudējis šo cīņu. Jēzus Kristus ir šeit. Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Kristieši ir uzlikuši viens otram savas rokas. Viņi lūdz ticības lūgšanu.

244 Tu teici: “Šīs zīmes ies līdz tiem, kuri tic.” Ikviens no viņiem teica: “Āmen,” viņi tic. Viņi uzsvēra Tavas sirds vēlēšanos, kad Tu teici: “Šīs zīmes ies līdz tiem, kuri tic.” Viņi ir uzlikuši savas rokas viens otram.

245 Tu esi uzvarēts, sātan. Izej no viņiem, Jēzus Kristus Vārdā. Atstāj šo vietu un atstāj šo ēku, Jēzus Kristus Vārdā.

246 Ikviens vīrietis vai sieviete, kas tic, ka ticīgais ir uzlicis viņiem savas rokas, ka ir palūgta ticības lūgšana, un tu esi gatavs atstāt savu slimību, atstāt savas domas par to un pieņemt Dieva Vārdu, lai tas ienāk tavā sirdī – piecelies kājās un pieņem savu dziedināšanu, Jēzus Kristus Vārdā. Āmen un āmen! Tagad paceliet savas rokas un slavējiet Viņu, jo viss ir beidzies.

SKATOTIES UZ JĒZU

(Looking Unto Jesus)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1964. gada 22. janvārī, Finiksā, Arizonas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 64-0122 ilgst 1 stundu un 17 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2023. gadā.